

Debatten van de provincieraadszitting

18 november 2004

OPENBARE ZITTING**BEGROTINGSBESPREKINGEN****De heer voorzitter**

Dames en Heren Collega's,
Er zijn weliswaar op het laatste moment, zelfs deze nacht nog, enkele vragen bijgekomen. Deze zijn nog niet kunnen verwerkt worden, Collega Veys, en ze zijn ook niet opgenomen in het voorliggend scenario. Ik weet dat voorzitter Piet Van Eeckhaut gezegd heeft dat er nog vragen konden ingediend worden, maar ik stel voor om de vragen - want we zijn nog binnen de 24 uren tussen vraag en antwoord - verder naar achter te schuiven en overleg te plegen met de voorzitter.
Akkoord ?

De heer Veys

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Ik zou toch willen opmerken dat ik mij gehouden heb aan de afspraak.
Er is hier door niemand tegengesproken dat de voorzitter heeft gezegd dat iedereen tot 18 november tussenkomsten kon insturen. Het is meer een hoffelijkheidsafspraken, want wettelijk kan ik natuurlijk over elk dossier tussenkomen indien ik dat wens.
Ik laat het natuurlijk aan de wijsheid van de voorzitter over om al dan niet reeds tijdens het debat – afhankelijk misschien van het onderwerp – mijn vraag te laten aansluiten bij de vragen van de collega's.
Dank u.

De heer voorzitter

U kunt zich op elk moment in het debat mengen, Mijnheer Veys. Daar bent u vrij in. Maar u moet ook de situatie begrijpen. De afspraak die in het bureau werd gemaakt was 15 november. De voorzitter heeft er 18 november van gemaakt hier, op een zitting. Ik begrijp u, maar u moet mij ook begrijpen. Ik heb graag overleg met de voorzitter dienaangaande. Ik denk dat we het daar mee eens kunnen zijn.
Tot daar deze korte toelichting.

BELEIDSDOMEINEN

Eerste gedeputeerde Marc De Buck

BEGROTING - ALGEMEEN**RESERVEFONDS****De heer Stevenheydens**

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Ik heb mij een beetje moeten haasten. Ik wist niet dat ik hier als eerste aan bod ging komen omdat natuurlijk de lijst – en alle begrip daarvoor – op het laatste moment is opgemaakt. Maar dankzij het feit dat mijn collega nog eventjes is tussengekomen, heb ik mijn documenten kunnen vinden en kan ik mijn vraag stellen.

DEBATTEN

Ik zou willen verdergaan op het financieel debat dat we gisteren op het einde van de zitting hebben gehad, ook over het reservefonds.

Na nazicht blijkt dat het reservefonds tijdens de vorige legislatuur opgebouwd is geworden tot 12 500 000 EUR en dat het op het einde van die legislatuur nog eens vermeerderd werd naar meer dan 15 000 000 EUR.

Men heeft er dan tijdens deze legislatuur nog 2 000 000 EUR bij gedaan.

Zo een reservefonds heeft natuurlijk een betekenis. Het is natuurlijk wel ergens te raden dat het dient voor zware tegenslagen waarvoor men toch tijdens één jaar of misschien verschillende jaren extra middelen nodig heeft, maar de echte motivatie ken ik niet omdat ik op dat moment geen lid was van de raad.

Is dat reservefonds 10 jaar oud ? Is het 20 jaar oud ?

Het zou niet oninteressant zijn om te weten waarvoor men dat reservefonds eigenlijk heeft voorzien.

Ik stel die vraag omdat er toch wel op gewezen is dat we ons in 2008 in een zeer slechte financiële situatie zouden kunnen bevinden met de provincie.

De deputatie zegt : "We gaan deze legislatuur zeker nog positief afsluiten."

Maar mijn bekommernis is niet alleen deze legislatuur. Ik denk dat wij als huidige bestuurders of huidige raadsleden toch ook bezorgd moeten zijn naar de komende legislatuur. Wie er dan ook deze provincie mag besturen, maakt vandaag niet uit. In ieder geval kan het niet zijn dat men dan de putten gaat moeten vullen die het vorige bestuur heeft veroorzaakt.

Ik heb gezien in de prognose 2007-2008 dat men de ontvangsten in vergelijking met de huidige prognoses voor 2004, 2005 en 2006 nogal aanzienlijk vermeerderd. Is er een reden voor dat men nu kan inschatten dat we in 2007 en 2008 meer ontvangsten gaan hebben ?

Is het wel gebruikelijk om een reservefonds aan te wenden in een prognose om dat volledig op te souperen in één jaar tijd ?

Dat is ergens een morele discussie.

Is er een morele verantwoording voor dat we nu al moeten gaan veronderstellen dat we binnen vier jaar dat reservefonds in één jaar tijd gaan opsouperen ?

Wettelijk mag dat natuurlijk, maar moreel vind ik dat dit iets is wat eigenlijk niet klopt : dat we nu gaan begroten, of een prognose gaan maken, om in 2008 dat reservefonds in één klop op te souperen.

Anderzijds wil ik ook weten wat de deputatie met dat reservefonds op termijn gaat doen ?

Zegt men : we gaan die prognose niet volgen. Wij denken van volgend jaar toch over genoeg financiële middelen te beschikken. We gaan eraf blijven. Of heeft men de intentie om daar de komende maanden toch aan te komen ?

Dat zijn mijn vragen.

Dank u.

De heer gedeputeerde De Buck

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Het ligt geenszins in mijn bedoeling om discussies die hier reeds in de algemene bespreking gevoerd zijn nog eens te heropenen - waar de collega eigenlijk gedeeltelijk op aanstuurt - dus ik zal mij beperken tot een antwoord op de zaken die betrekking hebben op dat reservefonds.

Ik heb reeds aangegeven dat de bestendige deputatie de intentie heeft om ook deze legislatuur af te sluiten met een reserve van minimaal 12 500 000 EUR, zoals blijkt uit de meerjarenplanning.

Het raadslid stelt zich de vraag wanneer het reservefonds werd aangelegd en wat hiervan de motivatie was. Hierop wil ik enkel het volgende antwoorden.

Het gewoon reservefonds fluctueert in omvang over de jaren.

Wanneer de begrotingstoestand zeer gunstig is, kunnen middelen worden overgeboekt naar reservefondsen.

Het gewoon reservefonds heeft tot doel financiële middelen te reserveren voor toekomstige uitgaven. Door de overboeking naar het gewoon reservefonds vermindert tijdelijk het overschot van de begroting. De gevormde reserves kunnen te allen tijde teruggeboekt worden naar de gewone dienst. Het gewoon reservefonds heeft een algemene bestemming. Het is niet toegestaan allerhande werkingsfondsen te vormen met het doel geldmiddelen voor welbepaalde doeleinden te reserveren.

Ter informatie, Mijnheer de Voorzitter, zal ik u de omvang van het reservefonds in het verleden meegeven.

Zo beliep het reservefonds in :

- 1994 : 22 300 000 EUR ;
- 1997 : 27 900 000 EUR ;
- 2000, dus op het einde van de vorige legislatuur : 12 400 000 EUR ;
- 2002 : 17 600 000 EUR ;
- 2004 : 17 600 000 EUR.

Bij het einde van de vorige legislatuur – ik herhaal het - was 12 400 000 EUR beschikbaar in het reservefonds. De reserve steeg tot 17 600 000 EUR bij het begin van de legislatuur. Het is de bedoeling om ook deze legislatuur te eindigen met minstens 12 400 000 EUR in het gewoon reservefonds.

Wat betreft de techniek van de meerjarenplanning denk ik voldoende uitgelegd te hebben, ook al in mijn algemene uiteenzetting, hoe dat werkt en ik zal dat niet nog eens doen ter attentie van de collega. Dank u.

EXTERNE BETREKKINGEN

P. 92 : CO-FINANCIERING INTERREG III-PROJECTEN: VRAGEN OVER DE PROJECTEN EN DE NOG BESCHIKBARE MIDDELEN

Mevrouw Verhoeve

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

De aanwezigheid van grenzen heeft vaak geleid tot een situatie van economische achterstand in grensregio's. Niet alleen kenmerken deze regio's zich door een minder centrale ligging ten opzichte van de economische centra, de grenzen werken ook als een sociaal-economische en een sociaal-culturele barrière.

De provincies Oost-Vlaanderen, West-Vlaanderen en Zeeland zijn zich al langer bewust van de gevolgen van de aanwezigheid van de staatsgrens en werken via de Euregio Scheldemond samen om de nadelen van die grens op te vangen.

De Euregio Scheldemond vormt één van de ongeveer 150 grensgebieden in Europa die aanspraak maken op ondersteuning via het Interreg-programma. Binnen het gebied van de Euregio Scheldemond duidde de Europese Commissie de grensarrondissementen van de provincies Oost- en West-Vlaanderen en de hele provincie Zeeland aan als kerngebied voor de ondersteuning uit het programma Interreg III A.

Een succesvol voorbeeld van de Europese ondersteuning van Euregio Scheldemondprojecten is het kaderproject over de grens van mens tot mens dat reeds in de vorige Interreg II-periode 28 kleinschalige initiatieven omvatte.

Het Interreg III-programma loopt van 2000 tot 2006 en is dus inmiddels een aantal jaren operationeel. De goedgekeurde projecten kunnen vaak op een grote maatschappelijke weerklank rekenen en worden bedacht met de nodige media-aandacht.

Ik vernoem er enkele die dit jaar zeker een vermelding verdienen :

- "Scholen naar Duurzaamheid" van het PTI Zottegem in samenwerking met het VTI Oostende, R.O.C. Westerschelde uit Terneuzen en de Hogeschool Zeeland uit Vlissingen ;
- het archeologisch project Roma ;
- het internetproject Enfro, bedoeld om KMO's vertrouwd te maken met de internettechnologie ;

DEBATTEN

- "Proef het Vlakke Land", een grootscheeps promotieproject rond streekproducten waaraan 24 bedrijven uit Oost- en West-Vlaanderen en Zeeland deelnemen.

Ook voor 2005 voorziet het provinciebestuur als co-financier een financiële bijdrage op projectmatige basis en zal het, zoals de voorbije jaren, verantwoordelijk zijn voor het beheer van een aantal projecten, waaronder het secretariaat Euregio Scheldemond, dat instaat voor het management van het programma.

Daarom had ik graag willen vernemen :

- hoeveel projecten er halverwege het Interreg III A-programma reeds werden goedgekeurd in het kader van de Euregio Scheldemond ?
- hoeveel middelen tenslotte beschikbaar blijven voor de toekomst ?

Dank u.

P. 63-65 BELEIDSNOTA : EXTERNE BETREKKINGEN : EUROPESE DOELSTELLING 2-PROGRAMMA: VRAGEN OVER DE PROJECTEN EN DE NOG BESCHIKBARE MIDDELEN

Mevrouw Verhoeve

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Tijdens de periode 2000-2006 gaan onder de noemer van Doelstelling II aanzienlijke middelen uit de Europese structuurfondsen naar de provincie Oost-Vlaanderen in het kader van en met het oog op de regionale ontwikkeling. Zo een 3 561 000 EUR gaan naar het Meetjesland, zij het in een uitdovingsscenario, en 10 025 000 EUR gaan naar de stad Gent.

Deze gelden worden aangewend om in deze regio's projecten te ondersteunen die beantwoorden aan één van de drie luiken uit het programmeringsdocument van Doelstelling II :

1. economisch getinte projecten zoals de verdere ontwikkeling van industrieterreinen of ambachtelijke zones ;
2. de leefbaarheid en de levenskwaliteit in de kernen zoals projecten rond het herstel van het sociaal-cultureel weefsel, de verbetering van de woonkwaliteit en de verbetering van de leefomgeving ;
3. in het Meetjesland de bevordering van de toeristische mogelijkheden zoals de verdere ontwikkeling van enkele grote sites zoals Het Leen, de Boerekreek en kleinschalige initiatieven binnen het hoeven plattelandstoerisme.

Het Gentse luik dat 15 sectoren van de 19de eeuwse stadsgordel zoals Briel, Sint-Macharius, Ham, Tolhuis, Blaisantvest, Wondelgemstraat, Muide en Dampoort omvat, kwam onder meer in het nieuws met de ondersteuning van het Beroepenhuis, een centrum waarin schoolgaande jeugd, ouders en opvoeders terecht kunnen voor informatie en oriëntatie aangaande de wereld van arbeid en beroep.

Aangezien het provinciebestuur co-financier is binnen het Doelstelling II-programma en op de begroting 2005 500 000 EUR heeft voorzien, had ik dan ook graag willen vernemen :

- hoeveel projecten er tot op heden reeds werden goedgekeurd ?
- welke projecten er werden goedgekeurd ?
- hoeveel middelen eveneens beschikbaar blijven ?

Dank u.

De heer gedeputeerde De Buck

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Het provinciebestuur participeert als partner in het grensoverschrijdend samenwerkingsverband Euregio Scheldemond, dat reeds voor de derde keer aan het Europese Interreg-programma voor grensoverschrijdende samenwerking.
In het Interreg III A-programma, dat loopt van 2000-2006, met uitloop voor uitvoering tot 2008, beschikt Euregio Scheldemond over een Europees budget van bijna 21 000 000 EUR. Van dit budget is op dit moment - de laatste stuurgroep waarop projecten werden goedgekeurd dateert van 25 oktober - nog 6 361 002 EUR beschikbaar.

Het volledige projectenbudget bedraagt ondertussen bijna 34 000 000 EUR, dit wil zeggen de Europese subsidie aangevuld met de Vlaamse en Nederlandse subsidies, de provinciale co-financieringen en de eigen bijdragen van de projectpromotoren of partners.

Dit budget heeft betrekking op 33 reeds goedgekeurde projecten die binnen de vijf programmaprioriteiten worden uitgevoerd.

Het gaat om projecten die thuishoren onder de thema's :

- verbeteren fysieke infrastructuur ;
- ruimtelijke ordening en grensoverschrijdende mobiliteit ;
- bevordering van economisch en technologische samenwerking ;
- innovatie en kennisoverdracht natuur en milieu ;
- behoud en vernieuwing landschapskenmerken ;
- ontwikkeling en benutting van het menselijk potentieel ;
- bevordering van de sociaal-maatschappelijke en culturele integratie.

De lijst van de individuele projecten is te lang om er hier uitvoerig op in te gaan maar een overzicht met korte inhoud van de projecten, de partners, het globale budget, de Europese bijdrage en de looptijd is beschikbaar. Ik zal u dit overzicht bezorgen.

Tot zover de vraag van de collega in verband met Interreg III A.

Nu wat betreft het Europees Doelstelling 2-programma.

Voor de periode 2000-2006 werd in Oost-Vlaanderen een Europees Doelstelling 2-programma goedgekeurd dat bestaat uit twee onderdelen.

Eén onderdeel betreft een uitdovingsprogramma voor het 5B-gebied in het Meetjesland. De 5B-doelstelling gaat over plattelandsgebieden met ontwikkelingsachterstand. Het gaat hier over vijf gemeenten.

Het tweede onderdeel bevat een Doelstelling 2-programma voor bepaalde gebiedsdelen van de stad Gent, vooral de noordelijke zones rond de Voorhaven, de Muide en de Brugse Poort waar men te maken heeft met de problematiek van verouderd stedelijk weefsel en achterstandsituaties bij de bewoners.

Voor het deelprogramma uitdoving 5B-Meetjesland heeft Europa 3 561 000 EUR beschikbaar gesteld uit het Europees Fonds voor Regionale Ontwikkeling.

Voor het Doelstelling 2-luik van de stad Gent werd 10 471 139 EUR toegekend.

Door de belangrijke inbreng van de Vlaamse Overheid – 30 %, de stad Gent – 15 %, de provincie – 5 % en de private sector - 30 % kon het totaal budget van het programma voor de stad Gent worden opgetrokken tot bijna 50 000 000 EUR.

Op vandaag werden in het 5B-uitdovingsprogramma reeds 42 projecten goedgekeurd waarbij 2 552 712 EUR aan Europese middelen werd toegekend. Dit betekent dat nog 1 008 288 EUR beschikbaar is of zowat 25 % van de Europese middelen.

In het Doelstelling 2-programma van de stad Gent werden reeds 44 projecten goedgekeurd waarbij 6 866 092 EUR van het Europese budget werd besteed. Hier rest dus nog 3 605 047 EUR of ongeveer 31 % van de Europese middelen.

De projecten hebben betrekking op volgende thema's :

- Voor Doelstelling 2 van de stad Gent :
 - economische initiatieven en werkgelegenheid ;
 - verbetering van de leefbaarheid.
- Voor het uitdovingsprogramma 5B-Meetjesland :
 - economische initiatieven en werkgelegenheid ;
 - verbetering van de leefbaarheid ;
 - bevordering van de toeristische ontwikkeling.

Een volledig overzicht is beschikbaar en zal aan de collega worden medegedeeld.

In deze fase van de uitvoering kan zowel naar bestedingsritme als naar inhoud een positief bilan worden voorgelegd.

Er dient wel streng gewaakt over de voortgang projectuitvoering.

DEBATTEN

Sedert deze programmeringsperiode heeft de Europese commissie de zogenaamde N+2-regel ingevoerd, wat betekent dat voor elk programma met jaartranches wordt gewerkt die twee jaar na het verstrijken – dus N+2 - effectief moeten zijn besteed. Zoniet wordt het niet uitgegeven bedrag afgetrokken van het globale Europese budget.

In alle programma's waar wij bij betrokken zijn hebben we tot nu toe aan de N+2-regel kunnen voldoen. Het zal ook dit jaar een volgehouden inspanning vergen, maar ik veronderstel dat we er zullen komen.

Tot zover mijn antwoord op uw vragen, Mevrouw.

Dank u.

ECONOMIE

P. 126 : STUDIES NIJVERHEIDS- OF HANDELSGEBIEDEN: TUSSENKOMST TEN GUNSTE VAN GOM MET BETREKKING TOT STUDIEOPDRACHTEN DOOR DE PROVINCIE OOST-VLAANDEREN AAN DEZE INSTELLING GEGEVEN: VRAGEN OVER DE TOEKOMST VAN DE GOM

De heer D. Otte

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Tijdens het economisch forum formuleerde u 18 acties voor de Oost-Vlaamse economie die het rechtstreeks resultaat zijn van de strategische economische planning binnen ons bestuur.

Ik vernoem slechts één belangrijke uitdaging : het creëren van ruimtelijke kansen voor ondernemingen. Om hier optimaal werk te kunnen van maken is het uiteraard niet voldoende om onze prioriteiten kenbaar te maken aan de Vlaamse regering, zoals we dat gedaan hebben via het memorandum, maar is het minstens even belangrijk dat beide bestuursniveaus, de provincies en de Vlaamse overheid snel overeenstemming bereiken over de concrete invulling van de nieuw op te richten subregionale structuren en ik denk hier dan in het bijzonder aan de uitsplitsing van de huidige GOM in een VLAO en POM.

Met de decreten van 7 mei 2004 is er inderdaad een definitieve oplossing gekomen voor de huidige dubbele aansturing van de GOM's, namelijk door de provincie, enerzijds en door de Vlaamse regering, anderzijds.

Het bedrijfsgericht advies - of om het met een geleerd woord te zeggen, het accountmanagement - wordt volledig overgeheveld naar het nieuw op te richten Vlaams Agentschap Ondernemen, het VLAO, terwijl de economische beleidsuitvoering die een bovenlokale aanpak vergt, maar geen directe Vlaamse interventie, zal worden opgenomen binnen de toekomstige provinciale ontwikkelingsmaatschappijen, de POM's. Het zou hier dan onder meer gaan om begeleiding bij het ontwikkelen van bedrijventerreinen van bovenlokaal belang, bedrijvent centra, incubatiecentra en brownfields.

Toch heb ik begrepen dat er na de goedkeuring van het decreet nog grijze schemerzones bestonden inzake concrete taakafbakening, ook al omdat beide partijen op bepaalde taakstellingen, zoals bijvoorbeeld het GIS, aanspraak maken.

Daarom had ik u graag volgende vragen gesteld :

- hoever staat het momenteel met het uitvoeringsbesluit voor het POM-decreet en zal dit voldoende garanties bieden om het algemeen bevoegdheidskader van de POM's af te baken ?
- in het debat van de provincieraad van 10 maart 2004 heeft u ook verwezen naar protocols die per provincie de concrete verhoudingen en taakafspraken zullen moeten regelen tussen POM en VLAO, want de huidige GOM's doen uiteraard niet in elke provincie hetzelfde. Hoever staat het met deze protocols ?
- kunt u ten slotte mededelen welke afspraken er tot op heden gemaakt zijn met de Vlaamse regering inzake timing van de uitsplitsing van de GOM, inzake personeel en diensten en ten slotte inzake financieringsmodaliteiten ?

Dank u.

P. 128: ECONOMISCHE STUDIEDIENSTEN: SUBSIDIE AAN DE GOM IN HET KADER VAN HET RIS-PROJECT: VRAGEN OVER HET RIS-PROJECT

Mevrouw Hillebrandt-Van Daele

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

In 2001 lanceerde het IWT – het Instituut voor Aanmoediging van Innovatie door Wetenschap en Technologie – een specifiek KMO-programma. Aanleiding daartoe was dat kleine en middelgrote ondernemingen onvoldoende innoveerden en moeilijk aansluiting vonden bij de talrijke kennisinstellingen die Vlaanderen rijk is.

Nog steeds tekenen de grote bedrijven voor zowat 80 % van de onderzoeks- en ontwikkelingsbestedingen in Vlaanderen. Maar stilaan gaan ook de KMO's meer en meer aandacht voor innovatie betonen.

In Oost-Vlaanderen is dat mede te danken aan het feit dat ons provinciebestuur de laatste jaren zeer veel oog gehad heeft voor deze problematiek en onder meer via het subsidiereglement, dat onder uw impuls tot stand kwam, de nodige stimulansen gegeven heeft aan het bedrijfsleven.

Een belangrijke motor om de KMO's in het innovatieverhaal te betrekken is eveneens het RIS-project – Regionaal Innovatie Samenwerkingsverband – dat in 2002 werd gelanceerd door het IWT en waarbij de innovatieadviseurs van de Vlaamse ondernemers eerstelijnsadvies inzake innovatie verstrekken.

Op 1 januari 2003 ging ook RIS Oost-Vlaanderen officieel van start.

De dienst Innovatie van GOM Oost-Vlaanderen werd immers erkend door het IWT-Vlaanderen als regionaal innovatiesamenwerkingsverband voor Oost-Vlaanderen.

Dit is belangrijk, want door deze erkenning verkreeg de GOM meer middelen en mensen om invulling te geven aan haar decretale taak om innovatie bij ondernemingen te stimuleren en te begeleiden.

Essentieel daarbij is het takenpakket van de innovatie-adviseurs dat onder meer inhoudt :

- de begeleiding van het bedrijf naar het helpen definiëren van een innovatietraject ;
- het zoeken naar een passende kennisleverancier ;
- de begeleiding bij een technologietransfer.

Het zijn ook de innovatie-adviseurs die de aanvragen voor de provinciale innovatiesubsidie begeleiden.

Kortom, de RIS Oost-Vlaanderen biedt dermate opportuniteiten om van Oost-Vlaanderen een knooppunt in de kenniseconomie te maken dat de provinciale co-financiering meer dan terecht kan genoemd worden.

Ook voor 2005, Mijnheer de Gedeputeerde, voorziet de begroting een provinciale participatie in de RIS ten bedrage van 100 000 EUR.

Daarom had ik graag vernomen :

- hoe verloopt het project ?
- worden de objectieven volgens u bereikt ?
- wat zijn de voornaamste prioriteiten voor 2005 ?

Dank u.

P. 132 + P. 58 BELEIDSNOTA : SUBSIDIE AAN ERKEND REGIONAAL SAMENWERKINGSVERBAND OOST-VLAANDEREN TER ONDERSTEUNING VAN SOCIAAL-ECONOMISCHE STREEKONTWIKKELING: VRAGEN OVER DE FUSIE TUSSEN DE STC'S EN DE STREEKPLATVORMEN

De heer Corijn

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Op 7 mei 2004 nam het Vlaams parlement volgende decreten aan :

- de vaststelling van het kader tot oprichting van de provinciale ontwikkelingsmaatschappijen ;
- de oprichting van het intern verzelfstandigd agentschap "Vlaams Agentschap Ondernemen" ;
- de oprichting van de erkende regionale samenwerkingsverbanden – ERSV, de sociaal-economische raden van de regio – SERR en de regionale sociaal-economische overlegcomités – RESOC.

DEBATTEN

Hiermee raakte de hervorming van de sociaal-economische structuren op bovenlokaal en lokaal niveau in een stroomversnelling.

Deze hervorming was noodzakelijk om klaarheid te scheppen in de wirwar van initiatieven en structuren die vaak met overlappende taakstellingen de voorbije decennia invulling gegeven hebben aan het streekontwikkelingsbeleid.

Ik denk hierbij aan de GOM's, de intercommunales voor streekontwikkeling, de STC's en de streekplatformen.

De uitgangspunten van dit hervormingsproces waren dan ook :

- het primaat van de politiek ;
- de vereenvoudiging of afstemming van de bestaande regelgeving terzake ;
- een verhoogde transparantie ;
- een duidelijke taakstelling van de structuren die verder zullen moeten functioneren.

Inzake taakstelling is decretaal geopteerd om de beleidsvoorbereiding op subregionaal niveau toe te vertrouwen aan het regionaal sociaal-economisch overlegcomité, het RESOC, en de sociaal-economische raad van de regio uiteraard ook.

Deze RESOC en SERR ontstaan uit de fusie van de streekplatformen en de subregionale tewerkstellingscomités, ons beter bekend als de STC's. Deze nieuwe structuren, die een spiegel zijn van het overleg- en adviesgebeuren op Vlaams niveau hebben dus een eenduidige finaliteit : beleidsvoorbereiding.

De beleidsbepaling wordt zonder meer een zaak van een democratisch gelegitimeerd bestuur waarbij de uitvoering van het beleid in handen zal komen van de hiertoe meest geschikte uitvoeringsactoren.

De taakverdeling tussen de twee advies- en overlegorganen is decretaal als volgt bepaald :

- de SERR geeft advies over alle aspecten van het economisch en/of werkgelegenheidsbeleid die worden voorgelegd aan het Vlaams gewest, de provincie of gemeente. In de SERR zitten afgevaardigden van werknemers en werkgeversorganisaties ;
- binnen de RESOC vindt het overleg plaats tussen de sociale partners, het provinciebestuur en de gemeentebesturen.

De RESOC en de SERR zouden ressorteren onder de rechtspersoonlijkheid van het ERSV, het erkend regionaal samenwerkingsverband.

Het regionaal samenwerkingsverband komt trouwens tegemoet aan de reeds bestaande wens om de secretariaten van streekplatformen en STC's samen te smelten teneinde de synergie te bewerkstelligen inzake de beleidsvoorbereiding op het vlak van streekontwikkeling en samenwerking op het vlak van de domeinen economie en werkgelegenheid.

Zo een ERSV kan volgens het decreet de logistieke en juridische ondersteuning bieden aan één of meerdere RESOC's en aan één of meerdere SERR's.

Maar, Beste Collega's, om door de bomen het bos te blijven zien en het subregionaal landschap niet opnieuw bijzonder onoverzichtelijk te maken, lijkt het mij toch aangewezen om uit te gaan van één ERSV per provincie.

Daarom had ik U willen vragen, Geachte Heer Gedeputeerde :

- wat is de huidige visie van de deputatie inzake het ERSV ?
- komt er één of komen er meerdere ?
- hoeveel RESOC's komen er ?

Wij hebben ook kunnen zien dat in de begroting 2005 een financiële ondersteuning ingeschreven staat. Daarom had ik u ook willen vragen wat de stand van zaken in dit dossier vandaag is.

Dank u.

P. 132: SUBSIDIE VOOR INITIATIEVEN BETREFFENDE DUURZAME BEDRIJVENTERREINEN – SUBSIDIE AAN CVBA DE PUNT, INCUBATIECENTRUM VOOR DE SOCIALE ECONOMIE – SUBSIDIE AAN DE VZW ELEKTROBOOT: ALGEMENE TUSSENKOMST

De heer Van Landeghem

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Graag een aantal bedenkingen in verband met de duurzame bedrijventerreinen.

Voor dergelijke initiatieven wordt binnen de begroting 2005 opnieuw een bedrag voorzien van 60 000 EUR. Middels een reglement dat vrij recent door deze raad werd goedgekeurd, kan dit geld toegewezen worden aan groepen van KMO's actief op hetzelfde bedrijventerrein die besluiten een samenwerkingsverband op te zetten binnen welomschreven domeinen. De geïnteresseerde bedrijven dienen hiervoor een dossier in te dienen ter beoordeling. Per jaar kunnen maximum drie groepen KMO's in aanmerking komen voor een tussenkomst.

Het initiatief ligt hier dus wel bij de bedrijven zelf, wat niet ongebruikelijk is bij een dergelijk systeem. Voor dit project vind ik dit wel jammer. Het gaat hier om een zeer waardevol idee dat ingaat tegen de gebruikelijke gang van zaken op bedrijventerreinen waar elk bedrijf op zichzelf, voor zichzelf en naast de anderen functioneert. Het kan wat mij betreft dienen als voorbeelddossier om een nieuwe tendens in te zetten naar de toekomst toe.

Het gaat hier immers om een goed voorbeeld van een win-winsituatie. Alle betrokken bedrijven halen er voordeel uit. Een dergelijke samenwerking resulteert immers in een efficiëntere en goedkopere bedrijfsvoering in een aantal aspecten. In tijden waarin onze economie en de concurrentiepositie van onze KMO's onder druk staan, is elk duwtje in de rug zeker welkom. Er is er ook een winsituatie voor de omgeving, omwonenden en personeelsleden die in de betrokken KMO's tewerkgesteld zijn. Efficiënter vervoer van goederen en personen bijvoorbeeld betekent minder mobiliteitsproblematiek zowel voor de buurt als voor de betrokken werknemers, beter geregelde afvalproblematiek, beter geregelde parkeerfaciliteiten op en rond de bedrijventerreinen, fraaiere groenvoorzieningen, groenbuffers, enz.

Een dergelijk project verdient volgens mij vanwege de provincie dan ook een meer actieve benadering in plaats van de huidige passieve, namelijk wachten op een ingediend project.

De provincie zou zelf initiatief kunnen nemen en actief uitkijken naar geschikte KMO-groepen om een dergelijk project op te zetten. Veel meer projecten op dezelfde wijze financieel ondersteunen is wellicht budgettair niet mogelijk, maar het delen van knowhow en ervaring gekoppeld aan een kleinere geldelijke inbreng per project zou misschien een waardevol alternatief kunnen zijn.

In een verdere fase zouden dergelijke samenwerkingsverbanden tussen enkele KMO's misschien kunnen doorgezet worden in samenwerking op andere vlakken. Eenmaal men elkaar gevonden heeft en het nut van samenwerking heeft geproefd, kan misschien gekeken worden of ook op andere domeinen een samenwerking kan uitgebouwd worden. Ik denk bijvoorbeeld aan opleiding van personeel, bijscholing van personeel, beveiliging en bewaking, consulting waarbij de kleinste KMO's in het project beroep kunnen doen op de gespecialiseerde kennis en ervaring van specialisten in de grotere deelnemende KMO's, enz.

Naast dit project bestaan nog andere projecten binnen ons bestuur die voor een stuk een beetje in dezelfde sfeer zitten. Ik denk hier bijvoorbeeld aan bedrijfsvervoersplannen. Misschien zou een inventarisatie van dergelijke zaken nuttig kunnen zijn en een heroriëntering of groepering een mogelijkheid zijn om iets meer en iets actiever iets te doen.

Ook binnen bepaalde intercommunales lopen verwante initiatieven. Waarom niet tot een vorm van samenwerking en ervaringsuitwisseling komen zonder dat de provincie daarom de rol van de intercommunales gaat overnemen uiteraard.

Het idee verdient in elk geval beter dan het huidig passief lot dat het toegewezen kreeg.

DEBATTEN

Misschien komen er wel meer mogelijkheden in de nabije toekomst bij de verdere uitbouw van het nieuwe regionaal economische beleid. Dit zal immers nog dichterbij de lokale KMO' staan dan nu het geval is wat een meer actieve benadering misschien beter mogelijk zal maken.
Dank u.

P. 136 : ECONOMISCHE STUDIEDIENSTEN: BEDENKINGEN BIJ DE OPRICHTING VAN STREEKHUIZEN

De heer Van Hecke

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Ik wil wat dieper ingaan op de streekhuizen, die al sinds een paar jaar regelmatig opduiken in de begroting. Ook dit jaar, in de begroting voor 2005, wordt er heel wat aandacht aan besteed.

Eén van de nieuwe streekhuizen die wordt aangekondigd is het streekhuis voor de economie in Deinze.

In de begroting staan er drie specifieke posten, met name :

1. onbebouwde bouwgrond 350 000 EUR ;
2. bebouwde grond 180 000 EUR ;
3. waarde gebouw 470 000 EUR.

Voor alle duidelijkheid : het gaat om de aankoop van bebouwde grond, onbebouwde bouwgrond en gebouwen. Dus samen 1 000 000 EUR voor een streekhuis in Deinze.
Voor Eeklo is er 750 000 EUR voorzien voor de renovatie van een gebouw dat we reeds in ons bezit hebben, of mogen gebruiken. En er is ook nog een klein budget voorzien van 50 000 EUR voor Aalst. Globaal naar investeringen toe : 1 800 000 EUR.

Specifiek wat Deinze betreft : wat is nu eigenlijk de bedoeling ?

Ik zie dat er zowel bouwgrond wordt gekocht die nog onbebouwd is, als bebouwde grond, als gebouwen. Moet ik daaruit afleiden dat er nog een nieuwbouw gaat komen ?
Blijkbaar gaan we een bestaand gebouw kopen, maar ook nog bouwgrond. Is het dan de bedoeling dat er een nieuwbouw komt ? Zo ja, wat zal die nieuwbouw dan kosten ? In de stukken die we hebben gekregen lees ik niet direct iets over nieuwbouw.
Wat zijn de bijkomende kosten voor het bestaande gebouw, voor de inrichting en de afwerking, enz. ?
We vinden deze aankopen eigenlijk heel duur.

We hebben al beslist om streekhuizen op te richten in Aalst en Eeklo en voor die werking eigenlijk goed is begonnen, zonder dat die is geëvalueerd, beslissen we nu een derde streekhuis in te richten.

Als er nood is aan een regionale spreiding kunnen we nog begrijpen waarom er een regionale spreiding is, ook gelet op de nieuwe sociaal economische structuren. Maar wat zijn eigenlijk de criteria om te beslissen waar er wel of waar er geen streekhuis zal komen ?

Men spreekt over subregio's.

We zien het Meetjesland, dat een subregio is. Daar kan ik inkomen.

We zien ook Aalst, en ik kan mij voorstellen dat het ook een subregio vertegenwoordigt. Geen probleem. Maar waarom Deinze ?

Het ligt op een boogscheut van Gent. Waarom zou er dan geen gebruik kunnen worden gemaakt van de infrastructuur en de gebouwen die we hier in Gent hebben ? We beschikken over heel wat ruimte. Daaraan koppel ik ook de vraag : hoeveel subregio's zijn er eigenlijk in de provincie ? Met andere woorden, hoeveel van die streekhuizen gaan we in de loop van de volgende jaren nog creëren ?
Ik denk dat het belangrijk is, want als we zeggen dat we werken per subregio – en dat staat zo in de teksten – dan moet er toch al een afbakening zijn, dan moet er toch een kaart zijn waarop die subregio's zijn afgebakend.

Die streekhuizen kosten redelijk veel geld.

Waarvoor zullen ze allemaal worden gebruikt ?

Zullen zij bijvoorbeeld ook worden gebruikt door andere organisaties ? Bijvoorbeeld door een aantal provinciale subregionale structuren zoals de regionale landschappen, 5B, enz.

Is het ook de bedoeling dat zij daar dan gehuisvest worden zodat we in één huis een aantal van die subregionale structuren per regio kunnen bundelen ?

Zouden ook externe organisaties gebruik kunnen maken van die gebouwen, die daar dan ook, zo neem ik aan, een zekere vergoeding zullen voor betalen ?

Graag kreeg ik wat meer verduidelijking rond deze punten.

Dank u.

De heer gedeputeerde De Buck

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Met betrekking tot de vraag van mijnheer Otte zou ik het volgende willen zeggen.

Op 29 april van dit jaar heeft de Vlaamse regering beslist twee decreten betreffende respectievelijk de oprichting van een intern verzelfstandigd agentschap "Vlaams Agentschap Ondernemen" en de vaststelling van het kader tot oprichting van provinciale ontwikkelingsmaatschappijen, goed te keuren. Die twee besluiten zijn op 25 augustus gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad.

Tijdens een recent onderhoud met het kabinet van de bevoegde Vlaamse minister, met name mevrouw Fientje Moerman, werd aan een delegatie van Vlaamse gedeputeerden bevestigd dat men snel werk wil maken van de uitvoering van de decreten.

Op 1 januari 2006 moeten de nieuwe structuren operationeel zijn.

Het proces is daarmee onomkeerbaar.

Wat de herverkaveling van de huidige GOM-taken betreft lopen er besprekingen op verschillende niveaus.

Er is vooreerst het niveau Vlaanderen/provincies, via de VVP, waarbij de globale afbakening tussen de taken die zullen overgenomen worden door enerzijds het Vlaams Agentschap Ondernemen en het provinciale niveau - provinciale administratie en/of POM - anderzijds, wordt besproken.

Er is daarnaast binnen elke provincie een oefening nodig om te bepalen welke taken de provincie op zich zal nemen en hoe zij de uitvoering daarvan zal verzekeren wat de concrete taakverdeling op het vlak van het economisch beleid tussen de provinciale instelling zelf en de POM-structuur betreft.

U ziet dat het geen eenvoudige zaak is.

Wat de globale taakverdeling tussen VLAO en provincies betreft zullen de besprekingen lopen tussen de Vlaamse overheid en de vijf Vlaamse provincies in VVP-verband. Als basis van deze besprekingen wordt op dit moment een tekst voorbereid die in eerste instantie de taakstelling van het VLAO moet aflijnen. Dat zal uiteraard, Mijnheer de Voorzitter, ook zijn invloed hebben op wat er met het GOM-personeel zal gebeuren.

Ondertussen blijft de provincie niet afwachten en werd intern het initiatief genomen om een provinciale taskforce op te richten om de globale provinciale taakstelling en de taakverdeling tussen de provincie zelf en de POM gedetailleerd in kaart te brengen. Bij deze task-force zal ook de actuele GOM betrokken worden.

Wat het personeel betreft geldt in principe dat het personeel de bevoegdheden volgt.

Deze oefening is uiterst complex.

De statutaire ambtenaren genieten op basis van het decreet alle waarborgen, maar zij vormen slechts een minderheid. Bovendien zullen ook statutaire Vlaamse ambtenaren volgens de logica van de bevoegdheidsverdeling overkomen naar het provinciale niveau.

Dit impliceert dus nieuwe en/of overgangskaders.

Vandaar ook op dit vlak een bijzondere rol voor de provinciale task-force om dit voor te bereiden.

Wat de financiën betreft gaan wij uit van een budgettaire neutrale oefening. Dit wil zeggen dat de huidige middelen die op de begroting zijn voorzien - ook in 2005 - voor de GOM, in 2006, of via begrotingswijziging nog in 2005, zullen benut worden voor de POM en de bijkomende taken van de provincie zelf en daarvoor moeten volstaan.

Dit is althans vandaag het uitgangspunt met de gegevens waar wij van op de hoogte zijn. Wij volgen verder de stappen van de Vlaamse regering die in deze scheiding van de GOM de andere partner is.

DEBATTEN

Tot zover mijn antwoord aan de collega.

Wat betreft de vraag van mevrouw Hillebrandt-Van Daele.

Zoals zij in haar vraagstelling reeds aangaf, stelt het RIS Oost-Vlaanderen zich tot belangrijkste doel individuele bedrijven aan te zetten tot en te begeleiden bij het initiëren van kort- of langlopende innovatietrajecten. Een eerste verkennend gesprek van een RIS-innovatieadviseur, met veelal de bedrijfsleider, bij voorkeur gekoppeld aan een bedrijfsbezoek, vormt hiertoe de noodzakelijke eerste aanzet.

Dit eerste gesprek komt tot stand via gerichte kleinschalige mailings op sectorale en geografische basis met telefonische opvolging, allerlei sensibiliserende innovatie-events, al dan niet voor nichedoelgroepen, en de verspreiding van promotiemateriaal, rechtstreeks of via derden.

Deze werking is verankerd binnen het multidisciplinair kader van de GOM zelf en zal dus bij de scheidingsprocedure in de GOM ook ofwel aan het VLAO ofwel aan de POM moeten toegewezen worden.

Op dit ogenblik is er de synergie met het bedrijfsadvies dat de GOM verstrekt in domeinen als milieu, energie, toelevering, Europa en de internationalisering.

Het RIS-verband beoogt met zijn werking ook een bijdrage te leveren aan kennisclustering en technologietransfer.

De veelheid van individuele bedrijfscontacten en de contacten met tal van onderzoekers bij de kenniscentra vormen een uitstekende uitvalsbasis om soms latente vragen van bedrijven of groepen van bedrijven naar technologische ontwikkeling aan te reiken aan de kenniscentra en omgekeerd om het valoriseerbaar technologisch potentieel beter in beeld te brengen in de industrie.

Gaandeweg is gebleken dat het RIS-platform een goede uitgangsbasis vormt om kenniscentra én bedrijven samen te brengen in voorbereiding van gezamenlijk te kopiëren industriële onderzoeksprojecten.

De realisatie van dergelijke kennisclusteringactiviteiten zal zonder meer aanleiding geven tot kennisoverdracht vanuit de deelnemende kenniscentra naar de onmiddellijk betrokken bedrijven.

Waar mogelijk worden de bereikte resultaten ook ruimer bekendgemaakt, uiteraard met respect voor het vertrouwelijk karakter van de specifieke resultaten.

Wat zijn nu de concrete resultaten na 20 maanden werking? Ik bedoel hiermee van 1 januari 2003 tot 31 augustus 2004.

In de afgelopen 20 maanden werden door de RIS-adviseurs 322 bedrijfsbezoeken gegenereerd en afgelegd. 88 % van de bedrijven waren KMO's, 8 % grote ondernemingen en 4 % diverse.

De bezoeken zijn als volgt tot stand gekomen :

- als reactie op gerichte mailings en telefonische rondes : 42 % ;
- door opvolging van seminaries en workshops : 26 % ;
- via diverse kanalen of op vraag van bedrijven zelf : 32 %.

119 bedrijven of 37 % koos voor een langlopend innovatietraject.

Zo een innovatietraject kan bestaan uit de begeleiding van de samenwerking met kenniscentra, innovatiescans, begeleiding van de aanvraag voor een provinciale innovatiesubsidie, IWT-dossiers, enz. De andere bedrijven werden tot innovatie aangezet zonder meetbaar gevolg of kregen een kortlopend advies of een doorverwijzing.

Sinds de start van het RIS-project zijn er zo een 42 gebeurtenissen of events georganiseerd onder de vorm van seminaries die algemeen sensibiliserend zijn, workshops die eerder technologisch van inslag zijn of geleide bezoeken aan kenniscentra of in de sfeer van technologietransfer.

Tot zover, Mevrouw, enkele cijfergegevens, enkele meetbare resultaten van wat daar gebeurd is.

Laat mij dan nog kort, Mijnheer de Voorzitter, naar de toekomst wijzen.

Wat zijn de prioriteiten binnen het RIS-project ?

Prioriteiten zijn :

- de kennisverspreiding inzake nieuwe trends en technologieën bevorderen ;
- clusters van bedrijven opzetten rond specifieke technologieën of thema's ;
- een gerichte actie uitvoeren inzake technologieoverdracht in de voedingssector ;
- ontbijtsessies organiseren waarbij de ideeën van ondernemers en onderzoekers op elkaar worden afgestemd ;
- de samenwerking met lokale bestuurlijke actoren, kenniscentra zoals de Universiteit van Gent, de Vlerickschool, het VIB en Centexbel – dat is het Belgisch Onderzoekscentrum voor Textiel - en de middenveldorganisaties zoals UNIZO, VOKA en EROV motiveren.

Daarnaast is men momenteel bezig om een Vlaamse innovatie-audit uit te testen.

In heel Vlaanderen, en dus ook in onze provincie, worden in een dertigtal bedrijven doorlopende tests uitgevoerd.

De Vlaamse innovatie-audit zal volledig operationeel zijn in 2005.

Tot zover mijn antwoord voor mevrouw Van Daele.

Mijnheer Rudy Corijn stelt een gedetailleerde vraag in verband met nog andere vereenvoudigingen in de Vlaamse structuren.

U weet dat in het kader van de vereenvoudiging de GOM's zullen ontbonden worden in het Vlaams Agentschap Ondernemen en de POM's. In het kader van de vereenvoudiging zullen ook de streekplatformen en de STC's samenvloeien en krijgen we ERSV's, RESOC's en SERR's.

Ik zal nu in detail ingaan op de vraag van de collega.

Het gaat om de uitvoering van het decreet van 7 mei 2004 betreffende het statuut, de werking, de taken en de bevoegdheden van de erkende regionale samenwerkingsverbanden, de sociaal-economische raden van de regio en de regionale sociaal-economische overlegcomités.

In essentie komt het er op neer dat overleg en advies inzake sociaal-economische materies op het vlak van streekontwikkeling worden gerealiseerd via een interbestuurlijke samenwerking tussen gemeenten en provincie, enerzijds en de sociale partners, anderzijds.

Komt er een of meerdere ERSV's ?

Er is een consensus bereikt over het oprichten van één vzw Erkend Regionaal Samenwerkingsverband voor het grondgebied van de provincie. Dit ERSV fungeert als administratieve-juridische entiteit voor de werking van RESOC's en SERR's.

De keuze voor één ERSV is ingegeven door een streven naar synergie en stroomlijning.

Er zijn een aantal voordelen.

De meeste provincies opteren voor één ERSV. In Antwerpen is men er op dit ogenblik nog niet uit. Daar is de situatie minder klaar op dit ogenblik.

De voordelen zijn :

- de bundeling van personeelcompetenties ;
- een globaal en homogeen beheer van de Vlaamse en provinciale financieringsstromen, evenwel gekaderd in een protocol met objectieve verdeelsleutels en met behoud van de subregionaal gegenereerde middelen in de eigen subregio.
Dat is uiterst belangrijk.
Dat is één van de motieven die heel sterk gespeeld hebben om bijvoorbeeld een afzonderlijk RESOC Meetjesland en Leiestreek op te richten en die in de streek van het Meetjesland heel wat beroering gewekt hebben ;
- de stroomlijning van de werking van de diverse RESOC's. Bovendien is er een gemakkelijke samenwerking tussen de RESOC's ;
- de provincie, Collega Van Hecke, zorgt voor de uitbouw van streekhuizen die als antennes kunnen fungeren en waardoor personeel in de streek aanwezig is ;
- er is synergie met de op te richten provinciale ontwikkelingsmaatschappij en het provinciale Vlaamse huis van de economie, onder meer op vlak van studie en data- en gegevensbeheer ;

DEBATTEN

- door het samenbrengen van de verschillende regio's in één structuur kunnen zij via "kruisbestuiving" tot een algemeen efficiëntere en effectievere werking komen. Regio's leren van elkanders sterktes en zwaktes op het vlak van streekontwikkeling en men kan voorkomen dat in iedere streek steeds hetzelfde werk drie of vier keer gedaan wordt door een betere coördinatie ;
- er is één aanspreekpunt naar de hogere overheden.

Hoeveel RESOC's komen er ?

Er is een consensus bereikt omtrent de oprichting van vier RESOC's :

- Aalst-Oudenaarde ;
- Dendermonde-Sint-Niklaas ;
- het Meetjesland en de Leiestreek.

Daar krijgen we het vroegere streekplatform van het Meetjesland waar zes gemeenten van de Leiestreek bijkomen, vandaar dat men oriëntering gedaan heeft naar de Leiestreek die eigenlijk een entiteit is die daarbij wordt gevoegd ;

- Gent en randgemeenten.

Ik denk dat ik hiermee, wat betreft de structuren, voldoende gezegd heb.

Hoever staat het met het dossier en met de verdere uitwerking ervan ?

Volgens het decreet en het bijhorend uitvoeringsbesluit was 1 januari 2005 de limietdatum voor het in werking treden van de nieuwe instellingen en dus het behoud van de Vlaamse werkingsmiddelen. Inmiddels is vanwege de Vlaams minister van Werk tot de vaststelling gekomen dat die datum niet haalbaar was en is er uitstel gegeven tot 30 juni 2005, aangezien geen enkele provincie klaar kon zijn met haar dossier wegens het laattijdig goedkeuren van het uitvoeringsbesluit met betrekking tot het decreet.

De provinciale dienst Economie is in overleg met de drie regionale veranderingsmanagers – dat zijn de mensen die de vroegere STC's vertegenwoordigen : Aalst-Oudenaarde, Dendermonde-Sint-Niklaas en Gent-Eeklo - bezig met de voorbereiding van het erkenningsdossier voor het ERSV.

De SERR's zijn de exclusieve bevoegdheid van de sociale partners en daar heeft de provincie als dusdanig niets mee te maken.

Met het oog op het erkenningsdossier worden onder meer opgemaakt : de oprichtingsakte annex statuten van het ERSV en het huishoudelijk reglement van het ERSV en van de RESOC's. Bovendien worden de financiële planning en het personeelskader bekeken.

De dienst organiseert binnenkort, waar mogelijk in samenwerking met de intergemeentelijke samenwerkingsverbanden, de vroegere intercommunales, sensibiliseringsmomenten naar de gemeenten toe. Bedoeling is de vzw Erkend Regionaal Samenwerkingsverband op te richten ten laatste in januari 2005, waardoor een erkenningsdossier kan ingediend worden ten laatste eind maart 2005. Daardoor, Collega, zou het mogelijk zijn de RESOC's en SERR's te activeren vóór eind juni 2005.

Tot zover, Mijnheer de Voorzitter, een vrij technisch antwoord op een vrij technische vraag.

De heer Van Landeghem stelde mij een vraag in verband met ons reglement "ondersteuning van de samenwerking tussen bedrijven rond duurzaamheid".

De collega heeft inderdaad gelijk wanneer hij stelt dat de voorbeeldfunctie die de overheid heeft ten aanzien van het bedrijfsleven hiermee eigenlijk benadrukt wordt en dat er inzake projecten rond innovatie en duurzaamheid het onze taak is om pionier te zijn.

Ons bestuur is zich, zoals u weet, daar en volle van bewust en tracht die functie onder meer, zoals de collega zelf heeft aangegeven, te vervullen via subsidiereglementen.

Ik verwijs hiermee naar ons AEP-reglement, onder andere afval- en emissiepreventie.

Maar ik moet er onmiddellijk aan toevoegen dat dit niet de enige beleidsmethode is die dit bestuur hanteert om bepaalde bedrijfseconomische objectieven, vooral deze die op het eerste gezicht minder haalbaar lijken, mee te helpen realiseren. Wij doen dit immers ook aan de hand van projecten waarin de eigen inbreng veel groter en ingrijpender is.

Ik zal in mijn antwoord kort op de twee werkwijzen ingaan en u zult daarbij merken dat de beide elkaar niet in de weg staan of uitsluiten, maar in tegendeel elkaar versterken en inspireren.

Vooreerst wil ik even nader ingaan op het nieuw subsidiereglement duurzame bedrijventerreinen dat hier op 22 april van dit jaar door de provincieraad werd goedgekeurd.

Dit reglement kadert eigenlijk binnen de globale beleidsintentie van de provincie om de Oost-Vlaamse economie te vitaliseren en wel op de volgende wijze : door de bedrijven aan te moedigen om werk te maken van netwerking, kwaliteitszorg, modernisering van de bedrijfsinfrastructuur en, inderdaad, duurzame ontwikkeling.

Met dit reglement beoogt het bestuur specifiek samenwerkingsinitiatieven te ondersteunen tussen bedrijven op bestaande en nieuwe bedrijventerreinen, en wel op het vlak van veiligheid, milieuzorg, mobiliteit, en dergelijke meer.

Het reglement heeft daarbij betrekking op twee mogelijke pistes om die duurzame ontwikkeling te realiseren : ofwel via een duurzame inrichting van het terrein zelf, ofwel via het verduurzamen van bedrijfsprocessen.

Naast het feit dat het reglement dus kadert binnen onze globale beleidsvisie, zijn er ook andere beweegredenen voor de invoering ervan die hoofdzakelijk samenhangen met de visie die we op onze eigen rol hebben ontwikkeld, met name dat de overheid niet in de eerste plaats zelf rechtstreeks hoeft in te grijpen in de activiteiten van de ondernemer, maar vooral dat de overheid de randvoorwaarden moet scheppen opdat het bedrijfseconomisch potentieel in onze regio tot optimale ontplooiing zou kunnen komen.

Binnen die flankerende of faciliterende rol hebben dergelijke reglementen de bedoeling om op korte termijn minder voor de hand liggende inspanningen binnen het bedrijfsleven, zoals de verkenning van nieuwe markten en de investering in nieuwe niches, maar ook duurzame ontwikkeling, mee te ondersteunen. De provincie vervult hier inderdaad geen actieve, maar wel een activerende rol, daar waar de interpellant eigenlijk meer op een actieve rol aanstuurt in zijn interpellatie.

Vooraf trachten wij hier via financiële incentives hefboomen te verschaffen.

Dat blijkt ook uit de evaluatie van andere reglementen in de sfeer van duurzame ontwikkeling, zoals – en ik heb er al naar verwezen - het afval- en emissiepreventiereglement, dat de voorbije jaren heel wat bedrijven heeft aangezet om werk te maken van minder grondstoffenverbruik, een schonere productie en minder milieubelasting.

Maar laat mij ook even terugkeren naar het reglement duurzame bedrijventerreinen.

Dit reglement is eigenlijk precies tot stand gekomen omdat we de gunstige effecten van een eigen Interreg-project wilden extrapoleren naar de hele provincie. Dat Interreg-project is met name het Skaldenpark in Gent, waar de provincie met Europese subsidies dezelfde objectieven nastreeft als in haar reglement en daarvoor tijdelijk als parkmanager functioneert.

De doelstellingen van het Skaldenpark-project gaan van terreinbeheer – dat is bewegwijzering, groenvoorziening - over facility en utility management tot vestigingsmanagement. De provincie is vooral actief op het vlak van :

- facility management, namelijk : veiligheid, beveiliging, gebouwenonderhoud ;
- utility management, namelijk : gezamenlijke energie-inkoop, hergebruik van water.

Ik vernoem enkele concrete acties die hier gebeurd zijn : collectieve bewaking, ophaalrondes piepschuim, glas en KGA, informatieverstrekking en advies voor bedrijven.

Het Skaldenpark-project, met een evenknie in West-Vlaanderen en Zeeland, is een Euregio Scheldemondproject waarin Europa voor 50 % participeert en Vlaanderen en de provincies voor de andere 50 % inbreng zorgen.

Wanneer het in december 2005 afloopt, zal het parkmanagement overgedragen worden aan één of meerdere andere instanties. De provinciale pioniersrol is dan vervuld, maar het is niet denkbeeldig dat er ook nog vervolprojecten zullen komen.

Omdat dit project meteen in gunstige effecten ressorteerde, is bij het provinciebestuur de vraag gerezen of we dit idee van parkmanagement, dat op lang termijn de kwaliteit moet waarborgen van een bedrijventerrein, niet kan veralgemeend worden voor heel de provincie. En precies via een activerend subsidiereglement hebben we geprobeerd om dit te doen.

Het subsidiereglement is hier dus niet alleen complementair aan de eigen projecten, maar vult bovendien een belangrijke leemte aan in het subsidielandschap op.

DEBATTEN

Tot slot van mijn antwoord, Collega, wil ik wijzen op de opportuniteiten die de gesubsidieerde projecten met zich mee kunnen brengen. Ik haal hier het voorbeeld aan van vzw De Prijkels op het grondgebied van Deinze en Nazareth, één van de projecten die dit jaar ondersteund worden via het reglement. De opvolging van dit samenwerkingsinitiatief, waarin 63 bedrijven betrokken zijn en waarin vier werkgroepen bezig zijn met respectievelijk veiligheid en ruimtelijke ordening, energie en milieu, personeelsbeleid en marketing en de opvolging van dit initiatief kan ook voor de provincie een interessant leertraject vormen waaruit nieuwe eigen projecten kunnen voortvloeien. Ziehier, Mijnheer de Voorzitter, eigenlijk nog beperkt enkele belangrijke actieve en activerende initiatieven die de provincie neemt op het vlak van samenwerking tussen de bedrijven.

Dan rest mij onder dit hoofdstuk nog één vraag, namelijk de vraag van collega Van Hecke.

Ik wil graag ingaan op wat hij hier gesteld heeft, maar laat mij toe eerst de algemeenheden te beantwoorden.

In de planning van het streekontwikkelingsbeleid vormen de sociaal-economische streekhuizen een belangrijke bouwsteen.

In de vier regio's waarvoor een regionaal economisch-sociaal overlegcomité zal worden opgericht, althans conform het actuele provinciale standpunt, zou telkens minimum één streekhuis worden ingericht waar het secretariaat van de RESOC en de SERR zou gehuisvest worden.

In concreto gaat dat over actuele medewerkers van streekplatformen en STC's, waar vergaderingen van die organen doorgaan en waar – voor zover de ruimte dat toelaat – ook andere actoren die de betrokken regio als werkveld hebben, hun secretariaat kunnen vestigen.

Het is dus niet limitatief tot de sociaal-economische sector.

Ik herinner mij nog de vraag van vorig jaar van collega Gillis in verband met het regionaal landschap Meetjesland. Er kan dus overwogen worden, naarmate de mogelijkheden die we hebben in de streekhuizen, om daar ook andere diensten te vestigen.

Daarbij wordt in eerste instantie gedacht aan provinciale actoren in de regio : secretariaten van Europese programma's, regiocoördinatoren uit diverse beleidsvelden, enz.

Bij uitbreiding kan het ook gaan om andere actoren. Waar mogelijk moeten de streekhuizen kunnen uitgroeien tot de uitvalsbasis bij uitstek voor de ruimere provinciale gebiedsgerichte werking, dus niet limitatief.

In concreto worden volgende pistes gevolgd :

1. de voormalige Nationale Bank in Aalst, althans het deel dat de provincie heeft verworven.
De Bestendige Deputatie besliste ondertussen dat het streekplatform Zuid-Oost-Vlaanderen dat op deze locatie reeds gehuisvest was in het verleden, ook in de toekomst in het streekhuis voor de regio Aalst-Oudenaarde gehuisvest kan blijven.
Daarnaast werd principieel beslist ook het STC Aalst-Oudenaarde, dat in de toekomst samen met het streekplatform zal opgaan in het nieuwe regionaal economisch sociaal overlegcomité voor Aalst-Oudenaarde in het streekhuis kan gehuisvest worden ;
2. het kasteeltje in het Heldenpark in Eeklo waarvoor een erfpachtovereenkomst met de stad Eeklo werd afgesloten.
Dat hebt u misschien gezien in de actualiteit, want naar aanleiding van de Halloweennacht heeft de stad Eeklo nog een laatste evenement rond dat kasteeltje georganiseerd. Maar de spoken zijn daar nu weg.
Bedoeling is dat hier de RESOC voor het Meetjesland en de Leiestreek gehuisvest wordt. Ook de programmasecretariaten van het Europees 5B en het Leader+-programma zullen er terecht kunnen ;
3. het "Huis Thuysbaert" in Lokeren zou voor het RESOC-gebied Dendermonde-Sint-Niklaas worden benut.
In overleg tussen de provinciale dienst Patrimonium, de directie Cultuur en de Economische directie wordt onderzocht hoe de oorspronkelijke culturele "invulling" kan gekoppeld blijven aan de sociaal-economische "invulling" met name de streekhuisfunctie ;
4. als steunpunt voor de gemeenten in de Gentse rand - voor de stad zelf, waarmee één RESOC wordt gevormd, zal vermoedelijk "Gent Stad in Werking" het steunpunt zijn - kan het Huis van de Economie worden ingezet ;
5. het is ook een optie om voor de Leiestreek – onder de koepel van de RESOC Meetjesland-Leiestreek – een bijkomend steunpunt te voorzien in Deinze. Indien de mogelijkheid bestaat daar een pand voor te verwerven, gaat de voorkeur uit om een pand te verwerven.

In de begroting 2004 waren reeds kredieten voorzien voor aanpassingswerken aan de Nationale Bank in Aalst. Dit dossier loopt. In de begroting 2005 zijn middelen voorzien voor de renovatie in Eeklo en een eventuele aankoop in Deinze.

Tot zover, Mijnheer de Voorzitter, mijn antwoord.

De heer voorzitter

Ik dank de eerste ondervoorzitter om mij vervangen te hebben. De ene is om dwingende professionele redenen dwingend afwezig – maar deze namiddag blijf ik bij u tot rond 20 00 uur, Wees gerust, als ik het tempo zie – en anderen zijn straks afwezig omwille van een dienstreis, Mijnheer de Eerste Gedeputeerde. De ene is zo afwezig en de andere zus. Maar nu ben ik er.

In verband met de bijkomende vragen van mijnheer Veys heb ik nog even overleg gehad met de eerste ondervoorzitter.

Ik heb wel goed akte genomen van het feit dat het bureau de vragen heeft willen zien afsluiten op 15 november. Dat was op de dag van de Dynastie trouwens, toen iedereen, behalve ik onder andere, naar het Te Deum was.

Ik heb toen gesteld dat de voorzitter heeft gezegd, bij wijze van gracieuze rechtspraak zou ik zeggen, dat er vragen mochten ingediend worden tot vanmiddag 12 00 uur. Dat heb ik duidelijk gezegd.

Oud-fractievoorzitter als ik ben in de oppositie weet ik hoe moeilijk het soms is, dus ik heb gezegd dat er wat tijd bij mocht.

De soevereiniteit van het bureau is totaal. Het bureau beslist. Maar er is geen protest geweest toen ik mijn gracieuze oplossing heb voorgesteld. Niemand protesteerde.

Als men natuurlijk de voorzitter in zijn houding niet zou volgen, is het zeer eenvoudig. Ik ben hier niet vastgeroest. Ik zit hier niet vast. Ik zou hier graag weg willen, zelfs vlug eigenlijk, zeker na 1 december. En als men die stijl niet goed vindt, moet men het mij duidelijk zeggen. Dan ga ik. Dat is voor mij zeer goed. Er zijn andere kandidaten die mij onmiddellijk op uitstekende wijze zullen vervangen. Het is zoals met de nationale trainer. Ik ben hier dus absoluut niet vastgenageld.

Ik vind het nogal grof, Mijnheer Veys - en daarom heb ik u ook niet willen ontvangen - dat u mij op mijn woorden neemt op die wijze dat u vannacht uw vragen hebt doorgestuurd.

Het is niet fraai, maar het is naar de letter juist. Uw vragen waren binnen voor vanmiddag 12 00 uur. Ik ga u dus het woord geven. Ik heb dat gracieus gezegd. En gracieus betekent "in der minne, donderdagmiddag 12 00 uur is goed".

Er zijn twee bijbelse citaten die ik mijnheer Veys wil meegeven.

Zolang ik hier nog zit zal ik ook soms eens, Mijnheer Liebaet, een bijbels citaat gebruiken.

Het eerste is : "sicut fur in nocte".

U verstaat dat niet, Mijnheer Veys. Het is Latijn. Zoals een dief in de nacht.

Het tweede citaat dat ik u meegeef is : "Het is de letter die doodt en de geest die levend maakt."

Ik had gezegd, naar de geest : "Als het om 12 00 uur donderdagmiddag binnen is, is het voor mij goed."

Ik had mij niet verwacht aan dit soort greep.

Uw fractieleider, mijnheer Stevenheydens, die ik als een voetballiefhebber ken - de Ivorianen, weet u wel - beschouw ik als een loyale man.

Ik ben iemand die leeft van loyale afspraken.

Had u dat gisterennamiddag gedaan, geen kat zou erover gesproken hebben. Maar u bent formeel in orde, al doodt de letter natuurlijk.

Ik zal u dus het woord laten nemen en de deputatie moet niet antwoorden vandaag. Het kan ook morgen, of dinsdag, enz.

Ik laat u uw tussenkomst houden in verband met Hebei en ik ben ervan overtuigd dat, daar waar men veel teksten voorleest, de deputatie ook in staat is om spontaan op sommige dingen te antwoorden. Daarna zal ik u ook laten spreken over de bijkomende vraag voor mijnheer De Buck in verband met de fiscale aangifte van het persoonlijk gebruik van de dienstvoertuigen.

Wat mevrouw Van Cauter betreft is de toestand minder moeilijk. U mag vandaag, na afloop - we zullen zien waar we geraken trouwens, want als het zo verder gaat duurt het nog lang -, wat mij betreft de vragen stellen.

DEBATTEN

Het is trouwens een zeer algemene vraag over het geheel van de interne en externe communicatie. Mevrouw Van Cauter kan daar volgende week op antwoorden. Daar moet vandaag niet op geantwoord worden. Maar de vragen worden gesteld.

Waarom ?

Omdat ik gracieus gezegd heb – gracieus is welwillend – en niemand heeft geprotesteerd : donderdagmiddag is het laatste moment.

Als de raad mij daar niet wil in steunen, als het bureau mij daar niet wil in steunen, voor mij goed. Voor mij krijgt u een andere voorzitter. Dat is mij allemaal om het even.

Maar, Mijnheer Veys, “zoals een dief in de nacht vannacht” en “het is de letter die doodt en de geest die levend maakt”. Maar ik neem u op de letter.

Alleen hebt u opnieuw eens getoond wie u zijt.

Ik had meer loyaliteit verwacht en ik had verwacht dat u bijvoorbeeld woensdagnamiddag – gisterenmiddag – zou gezegd hebben : hier zijn mijn vragen.

Daar kan ik perfect de deputatie in volgen. Maar ondertussen heb ik het gezegd. En ik ben gebonden door mijn woord.

Wil het bureau mij afkeuren, wil de provincieraad mij afkeuren, dan zal ik er mijn gevolgtrekkingen uit nemen.

De heer gedeputeerde De Buck

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Inzake sportiviteit...

De heer voorzitter

Is het vanwege mijnheer Veys een flauw beestje.

De heer gedeputeerde De Buck

... en in verband met sportiviteit denk ik dat men dezelfde arbitrage naar beide zijden moet hanteren.

Beleefdheidshalve, wanneer men een vraag stelt, krijgt men een antwoord.

Ik heb de vraag van mijnheer Veys deze middag gezien. Er is deze morgen deputatie geweest, Mijnheer de Voorzitter. Wij zitten niet op onze bureau te wachten tot wanneer mijnheer Veys...

De heer voorzitter

Ik weet hoezeer u benomen zijt en ik heb wel gezien dat u ook de antwoorden afleest die u gekregen hebt. Dus ik weet dat allemaal.

De heer gedeputeerde De Buck

Mijnheer de Voorzitter,

Ik zal antwoorden zoals ik wil !

Het is het voorrecht van de deputatie om dat te doen. En we gaan er hier geen rel over maken. U komt hier toe. Ik heb alle eerbied voor uw beroepsbezigheden. Ik geef mijn antwoorden. Het is u vrij om als raadslid daarop te commentariëren, maar niet als voorzitter !

De heer voorzitter

En ik ook voor u en voor uw dienstreis volgende week. Ik ben voor alles in, maar ik zeg alleen dat ik zoek naar een verzoenende oplossing om erdoor te geraken.

De heer gedeputeerde De Buck

Ik herneem, want ik was aan het woord, Mijnheer de Voorzitter, en ik zou niet graag opnieuw onderbroken worden !

Sportiviteit geldt aan beide zijden en wij vragen ook een arbitrage die gelijk is naar beide zijden. Niet meer en niet minder.

Ik zal mijnheer Veys een antwoord geven. Ik zal het niet aflezen, Mijnheer de Voorzitter, en het zal kort zijn. Maar ik heb gezien dat de heer Veys praktisch over dezelfde materie een schriftelijke vraag heeft ingediend. Hij zal daar dan ook een schriftelijk antwoord op krijgen.

Hij zal het dan gehoord hebben en hij zal stukken op papier hebben in die zaak.

Maar alstublieft, ik zou toch willen vragen naar enige consistentie in de manier waarop dit debat georganiseerd wordt.

Dank u.

De heer voorzitter

Mijnheer de Eerste Gedeputeerde,

U hebt volledig gelijk.

Het is van de kant van mijnheer Veys niet fraai van mij op die manier op mijn woorden te nemen. Dat is absoluut juist. Zie mijn bijbelse citaten over "de letter die doodt" en "sicut fur in nocte", als een dief in de nacht.

Ik vind dat lelijk.

Het is de reden waarom ik geweigerd heb u te ontvangen, Mijnheer Veys, daar waar ik als onpartijdige voorzitter altijd iedereen ontvang.

Maar ik ben gebonden door mijn woord en u hebt mij op mijn woord genomen. En wil het bureau mij afkeuren, wil de raad mij afkeuren, dan zal ik er mijn consequenties uit trekken, ik zeg het, met genoeg.

Van de andere kant zeg ik dat mijnheer Veys nu het woord krijgt achtereenvolgens en in één geut over China en over de dienstwagens.

Dan beslist de eerste gedeputeerde of hij antwoordt, kort, zeer kort. Wilt u dat antwoord uitstellen, Mijnheer de Eerste Gedeputeerde, is dat uw absolute soevereiniteit. Ik sta daarin volledig aan de zijde van de deputatie. Maar ik zit met mijn woord.

Ik ben zo gek geweest van te zeggen : tot donderdagmiddag 12 00 uur mag het.

Als u dan op die manier op uw woord gepakt wordt, kunt u niet veel verweer maken.

Als het zo verder gaat en als we ooit in een toekomst leven waar dat soort deloyauteit de regel zal worden, moet ik zeggen dat de waarschuwingen die hier al dikwijls in dit halfroond zijn gegeven, Mijnheer Van Der Meiren, bijzonder juist zijn.

Mijnheer Veys, u hebt het woord voor de Chinavraag en over de dienstwagenvraag. Daarna is het woord aan mijnheer De Buck en er wordt niet meer over de procedure gesproken.

P. 134 : SUBSIDIE AAN DE BELGISCH-CHINESE ECONOMISCHE EN COMMERCIËLE RAAD: VRAGEN EN BEDENKINGEN BIJ HET BELEID INZAKE DE CHINESE PROVINCIE HEBEI**De heer Veys**

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

De vraag over China mag de deputatie niet verwonderen. De problematiek is gekend en het antwoord zal zeker geen probleem zijn. Ik heb het volste vertrouwen in de deputatie wanneer het gaat over de werking in de Chinese provincie Hebei.

Het provinciebestuur van Oost-Vlaanderen heeft sinds 1988 relaties opgebouwd met deze provincie en heeft ook altijd, ondanks de kritiek vanuit onze fractie, deze politiek verdedigd. Het grote argument was : "We gaan het land niet isoleren.

DEBATTEN

We zijn ons ook bewust van de politieke situatie aldaar, maar” – en dat is de visie van het provinciebestuur – “we menen dat een economische samenwerking er ook kan toe leiden dat de politieke situatie, de situatie van de mensenrechten in de goede richting evolueert.”

Dat is een politiek die reeds sinds 1988 wordt verdedigd en wordt geïllustreerd door een aantal initiatieven van het provinciebestuur. Zij werken aan een aantal economische missies en zij werken onder meer daarvoor ook samen met de Belgisch-Chinese Economische en Commerciële Raad.

Dit is dan ook het aanknopingspunt en ik vermoed niet dat de werking van de Belgisch-Chinese Economische en Commerciële Raad vreemd is aan de gedeputeerde.

In de begroting 2005 is er een bedrag voorzien van 12 395 EUR. En in mijn vraag die ik, hoffelijkshalve, vannacht ook rechtstreeks mailde naar de gedeputeerde heb ik gesteld dat ik een aantal vragen had inzake het beleid ten overstaan van de Chinese provincie Hebei.

Eerst en vooral wat betreft de vzw Belgisch-Chinese Economische en Commerciële Raad.

Daar is een toelage voorzien van 12 400 EUR, wat een continuering is van het beleid in 2004. Maar ik vind daar in de documenten geen motivatie voor.

Evenmin hebben wij in het voorbije jaar een evaluatie kunnen vinden van die samenwerking. Laat staan dat er een convenant in de raad geweest is die de toekomstige samenwerking met de vzw plant of de voorbije samenwerking evalueert.

Als wij kijken naar de activiteiten van de vzw in kwestie - daar waar zij zelf op een zuiver Engelstalige website, en dit voor nochtans een Belgische organisatie, melding maken - maken zij enkel melding van een samenwerking op 17 maart in verband met het AgriBusinessForum, georganiseerd door de provincie Oost-Vlaanderen te Gent.

Wat de begroting zelf betreft inzake het Chinabeleid is er een budget ingeschreven van 42 000 EUR voor de deelname aan Accenta. Graag kreeg ik enige toelichting, voor zover de gedeputeerde over die gegevens beschikt, over wat de motivatie is en juist wat de motivering van het krediet in kwestie is.

Het belangrijkste punt voor ons is natuurlijk de politieke zaak.

Wat betreft de samenwerking met China waren wij afzijdig aangezien voor ons het beleid in China ondemocratisch is en niet het minste respect vertoont voor de mensenrechten.

Terecht verwijst de gedeputeerde naar een schriftelijke vraag, weliswaar inzake de samenwerking met het Vlaams Informatiecentrum voor Land- en Tuinbouw, maar we hebben het hier over externe betrekkingen en ik meen toch inzake de politieke situatie in China te moeten verwijzen naar het jaarrapport van Amnesty International.

Aangezien de mensenrechten de deputatie nauw aan het hart liggen, moet het rapport hen ook bekend zijn. Daarin is sprake van de schending van de rechten van vrijemeningsuiting van tienduizenden mensen, het recht op vereniging, mensen die worden vastgehouden of werden gevangen genomen, met een ernstig risico op marteling of slechte behandeling.

Wellicht zijn zij ook op de hoogte van het feit dat duizenden mensen werden veroordeeld tot de dood of reeds werken geëxecuteerd en dat er in China – dus ook in de Chinese provincie Hebei – geen vrijheid is van cultuur en godsdienst.

Vandaag nog – en ik kon deze gegevens niet vroeger aan de deputatie bezorgen – is er een stemming geweest in het Europees parlement waarin het embargo op wapenhandel met China wordt gehandhaafd. Een embargo dat dateert van 1989. Misschien doet de datum geen belletje rinkelen, maar als ik spreek over het Tiananmenplein doet het dit des te meer.

Collega's, als het Europees parlement ervoor pleit om het wapenembargo te handhaven, wie zijn wij dan – provincie Oost-Vlaanderen – om de vrolijke jongen in Hebei te gaan uithangen ?

Het is dan ook meer op zijn plaats dat het provinciebestuur eens laat weten wat die samenwerking, wat die Chinapolitiek sinds 1988 heeft gerealiseerd inzake de evolutie van mensenrechten. Of is men enkel geïnteresseerd in bedrijfsomzet en winstcijfers ?

Dank u.

PROVINCIALE OVERHEID

P. 32 : BESTENDIGE DEPUTATIE: ALGEMENE WERKINGSKOSTEN: VRAGEN EN BEDENKINGEN BIJ DE FISCALE AANGIFTE VAN HET PERSOONLIJK GEBRUIK VAN HET DIENSTVOERTUIG

De heer Veys

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Ook deze problematiek mag zeker niet onbekend zijn aan het provinciebestuur aangezien ik reeds verschillende schriftelijke vragen over deze materie heb gesteld. Maar het lijkt mij nuttig en wenselijk dat ik hier tijdens de begroting enkele vragen stel en ik was dan ook zo hoffelijk om deze vannacht de signaleren aan de bestendige deputatie.

Rumoer

Die schriftelijke vragen slaan op het feit dat de deputatie beschikt over een dienstwagen. Er is trouwens in de begroting de aankoop voorzien van een nieuwe dienstwagen.

In ieder geval heb ik in het verleden de vraag gesteld of voor het gebruik van de dienstwagen, het privé-gebruik en de verplaatsingen tussen de woonplaats en de werkplaats van de deputatie een fiscaal attest, of loonfiche 281.10 wordt afgeleverd.

In antwoord op een schriftelijke vraag die dateert van 2003 werd gesteld dat dit niet het geval was. Men heeft mij toen gemeld dat hiervoor geen verplichting bestond.

Aangezien ik van het tegendeel overtuigd was, heb ik dan ook het initiatief genomen om de administratie van de Ondernemings- en Inkomensfiscaliteit, sector Directe Belastingen te contacteren over voormeld gegeven.

Ik heb op 30 oktober 2003 een schrijven gericht aan die administratie en – hoera, hoera - op 24 september 2004, dus net geen jaar later, krijg ik een antwoord.

Deze week nog hebben wij in de pers mogen vernemen hoe snel de belastingsadministratie soms werkt.

Wat stelt de Administratie der Directe Belastingen ?

Zij stelt dat er sinds 1 april 1999 – dus vóór mijn schriftelijke vraag werd ingestuurd en beantwoord – een circulaire wordt verspreid waarin de aandacht wordt gevestigd op het feit dat het persoonlijk gebruik van een voertuig van een openbare dienst aanleiding geeft tot een voordeel van alle aard dat, overeenkomstig het wetboek van de inkomensbelasting, als een belastbare bezoldiging moet worden aangemerkt. Dat voordeel van alle aard wordt overeenkomstig de bepalingen op forfaitaire wijze bepaald. De waarde van het aldus in aanmerking te nemen belastbaar voordeel is gelijk aan het voor persoonlijk gebruik afgelegde aantal kilometers met een minimum van 5 000 kilometer vermenigvuldigd met het bedrag per afgelegde kilometer dat geïndexeerd wordt.

Concreet over het geval van de deputatie stelt de administratie dat de toepassing van de inkomstenbelasting omvat:

1. het persoonlijk luik, de eigenlijke privé-verplaatsingen tijdens weekend of vrije tijd om privé-aankopen te doen, en dergelijke meer ;
2. de verplaatsing tussen woonplaats en de vaste plaats van tewerkstelling.

Die forfaitaire regeling geldt vanaf aanslagjaar 2000, inkomsten 1999.

Dus ruimschoots – ik herhaal het nog eens - vóór mijn schriftelijke vraag.

In opvolging van het dossier – want ik heb niet gewacht op het antwoord van de administratie – heb ik bijkomende gegevens opgevraagd, opnieuw via een schriftelijke vraag die, zoals u weet, passeert langs de bestendige deputatie. Dus ik meen dat de bestendige deputatie heel goed op de hoogte is van de vragen alsook van het antwoord.

Wat stelt de bestendige deputatie ?

“Dat er tot op heden geen reglement is” – 15 januari 2004 – “voor het gebruik van dienstwagens. Wij herhalen dat de wagens in principe gebruikt worden voor dienstverplaatsingen. Dit kan ook naar het buitenland zijn.”

Ik citeer verder de bestendige deputatie : “De verplaatsingen worden niet geregistreerd. Er wordt met andere woorden geen melding gemaakt van datum, reden, bestemming of afgelegde kilometers. Privé-verplaatsingen, die er in principe niet zijn, worden niet aangerekend. Evenmin worden kilometerstanden geregistreerd, laat staan dat er een overzicht zou zijn per maand, per wagen.”

DEBATTEN

Gelukkig had ik rekening gehouden met dit achterpoortje en heb ik dan ook meteen een kopie opgevraagd van de onderhoudsfacturen, waar natuurlijk wel de kilometerstanden op vermeld staan, alsook een kopie van de facturen waarbij telkens de tankbeurten vermeld staan.

De deputatie was zo vriendelijk mij deze gegevens te bezorgen. Misschien tot ergernis, want men sprak zelfs over een overbelasting van de diensten en "wat gaat Veys daar allemaal mee doen?".

Helaas had ik het veel liever wat sneller kunnen gebruiken, maar ik moet mij ook een beetje aanpassen aan de snelheid van de administratie van de belastingen.

Maar, Collega's, wij zijn nu zo ver.

Gelet op mijn initiële schriftelijke vraag waarin gesteld werd dat er geen fiche 281.10 wordt afgeleverd inzake het gebruik van de dienstwagen voor in eerste instantie de verplaatsing van thuis naar het werk – en ik kan mij moeilijk voorstellen dat dit allemaal te voet of met de fiets gebeurt, maar ook daar zijn er nu al vergoedingen voor - had ik graag de deputatie geconfronteerd met het antwoord van de belastingadministratie met het gegeven dat het blijkbaar toch verplicht is en had ik graag vernomen :

1. of het nu wel gebeurt ?
2. Zo ja, heeft men zich in regel gebracht tot en met de inkomsten 1999.

Dank u.

De heer voorzitter

Mijnheer de Eerste Gedeputeerde,

Uw antwoord is vrij. U mag zeer beknopt antwoorden of zeggen dat u schriftelijk zult antwoorden. U bent volstrekt vrij, uiteraard, gelet op wat ik daarstraks ook in de wat krachtige discussie tussen ons beiden heb gezegd.

Ik heb duidelijk mijn standpunt over de vraagstelling gezegd : zowel het probleem van de dienstwagens - als er al een probleem zou zijn - als vooral het probleem van Hebei - als er al een probleem zou zijn - was al lang bekend aan de interpellant.

De vragen hadden dus veel vroeger kunnen gesteld worden, maar ik zit daar met mijn gracieuze toestemming van "donderdagmiddag 12 00 uur".

De eerste gedeputeerde zal in wijsheid antwoorden, desgevallend voor een deel schriftelijk. Zoals u het wil, Mijnheer de Eerste Gedeputeerde.

De heer gedeputeerde De Buck

Mijnheer de Voorzitter,

Ik verkies hier en mondeling te antwoorden.

Ik moet er wel op wijzen dat de tweede vraag in verband met de dienstwagens eigenlijk voor volgende week was, vermits het de bevoegdheid is van gedeputeerde Vercamer.

De collega is evenwel bereid om daar vandaag op te antwoorden, zo heeft hij mij gezegd.

Maar in zijn haast is mijnheer Veys blijkbaar al een brug te ver.

De heer voorzitter

Hij heeft mijnheer Vercamer met mijnheer De Buck verward. Hoe kan dat nu ?

De heer gedeputeerde Vercamer

Omdat het nacht was.

Gelach

De heer voorzitter

's Nachts zijn alle katten grijs.

De heer gedeputeerde De Buck

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Het Chinadossier is een dossier dat in deze raad een geschiedenis van 15 jaar heeft.

We kennen allemaal de eerste stappen naar China toe onder leiding van gouverneur Balthazar en we weten ook hoe een tijd lang, na de spijtige gebeurtenissen op het Tienanmenplein, de contacten bevroren geweest zijn en hoe die achteraf hernomen zijn.

Dat heeft in 1991 geresulteerd in een samenwerkingsverdrag, Collega, tussen de provincie Hebei en de provincie Oost-Vlaanderen.

De provincie Hebei is eigenlijk een gigant. Het heeft bijna 70 000 000 inwoners, de hoofdstad is Shijiazhuang, gelegen in het noorden van China, heel dicht bij Beijing, maar die schaalverschillen zijn eigenlijk nooit een probleem geweest in de contacten die geresulteerd hebben in een aantal economische missies en die nog altijd resulteren in de goede contacten tussen Hebei en Oost-Vlaanderen. Maar wanneer ik het over de Accentabeurs heb, zal ik het er uitvoeriger over hebben.

Om die economische contacten te ondersteunen hebben wij inderdaad contact opgenomen met de Belgisch-Chinese Kamer van Koophandel, die een substantiële steun krijgt van de provincie.

De collega heeft er daar naar verwezen.

Deze steun resulteert in het bevorderen en ondersteunen van onze contacten met China en met Hebei en in het meewerken aan de missies die in het verleden onder leiding van gouverneur Balthazar plaats gehad hebben naar Hebei.

Dus zeer concrete hulp en begeleiding, ook concrete hulp en begeleiding aan de Oost-Vlaamse bedrijven die daar actief zijn.

Wat betreft de Accentabeurs – en ik ben blij dat de collega mij de gelegenheid geeft om het daarover te hebben - is het inderdaad zo dat door de bemiddeling van de provincie en de goede contacten die wij onderhouden met de leiding van Accenta, met name met mijnheer Meyvaert die voorzitter is van de raad van bestuur, dat wij erin geslaagd zijn om voor deze economische zeer belangrijke handelsbeurs voor Gent en omstreken – eigenlijk zo wat de belangrijkste beurs van Vlaanderen mogen we zeggen – ervoor te zorgen dat men volgend jaar enerzijds China en anderzijds de provincie Hebei als gastland, als gastprovincie zal mogen verwelkomen.

Het is uiterst belangrijk juist voor Accenta én voor de streek dat door de komst van de groeiende economische reus uit Azië en in de wereld men in Gent en in Oost-Vlaanderen kan uitpakken met een zeer groots gebeuren.

Nu reeds heeft men vanuit China aangekondigd dat men van plan is om met meer dan 200 bedrijven te komen om deel te nemen aan die beurs.

Wij zijn ook volop bezig in onze contacten met China :

- om ervoor te zorgen dat er de nodige contacten zullen zijn ;
- dat er van bedrijf tot bedrijf zal gesproken worden ;
- dat er kans is tot workshops en tot rechtstreekse contacten tussen de bedrijven.

Dat is een samenwerking tussen Export Vlaanderen enerzijds, de provincie anderzijds, Accenta hier en op Chinees vlak tussen de regering van China en het provinciaal bestuur van Hebei.

Tot zover het Accentadossier. We zullen ongetwijfeld nog de gelegenheid hebben om daarover tussen te komen én in de commissie én in de raad. En ik ben er zeker van dat het voor het economisch leven in Oost-Vlaanderen en in Gent een uitstekende zaak is.

Trouwens, wanneer ik hier volgende week niet zal zijn, is dat omdat ik meega met de prinselijke missie van prins Filip en prinses Mathilde.

Ik zal daar ook het gezelschap hebben, Mijnheer de Voorzitter, van mijnheer Morel, die een vooraanstaand Chinakenner is, een oude bekende eigenlijk uit die sector. Hij is eigenlijk de grondlegger van de Antwerpse aanwezigheid in Shanghai en hij heeft ervoor gezorgd dat een toen nog Belgisch bedrijf eigenlijk één van de eerste was die een zeer grote vestiging had in China.

DEBATTEN

Ik ken mijnheer Morel zeer goed. Ik heb hem al herhaaldelijk ontmoet, een paar weken geleden nog, Mijnheer de Voorzitter, op een vergadering bijeengeroepen door de Belgisch-Chinese Kamer waar minister Verwilghen optrad als gastspreker en waar ook "de vader van Shanghai" op aanwezig was. Ik had het genoeg om met hem te praten over zijn Chinese ervaring. Ik denk dat ik daarmee genoeg gezegd heb over Accenta.

Wat betreft de politiek, en dat noemt dan collega Veys een belangrijk aspect, namelijk dat van de mensenrechten.

Voor één keer, Collega, denk ik dat we akkoord zijn, want wij vinden ook dat de mensenrechten en de contacten en het bewust worden van China over de toepassing van de mensenrechten een heel belangrijk element is.

Het is trouwens in die context dat we nu, ter gelegenheid van die prinselijke missie, in Shanghai een juridisch congres organiseren waar niet alleen juristen uit Shanghai, maar ook een twintigtal juristen uit Hebei zullen aan deelnemen. Een congres dat daar zal doorgaan in samenwerking met de rechtsfaculteit van de Universiteit van Gent.

Wanneer we met Hebei contact hebben, is dat één van de gesprekstermen als dusdanig.

Maar wanneer u het hebt over die houding in verband met de mensenrechten, stel ik de vraag of u even streng bent wanneer we contacten hebben met bijvoorbeeld de Verenigde Staten ?

Dat is ook een land waar men op het gebied van de doodstraf nog verregaand actief is. Dat zijn vragen die men zou kunnen stellen in verband met de contacten van heel veel landen op dit ogenblik en het is nu eenmaal een kenmerk in de mundialisering en de internationalisering dat iedereen met iedereen in contact komt in de wereld, dat ons klein landje zich niet kan permitteren om te zeggen "wij gaan die reus isoleren", maar dat het wel een thema is dat moet besproken worden en dat kan besproken worden.

Ik denk dat ik daarmee het voornaamste gezegd heb, Mijnheer de Voorzitter.

Ik heb kort de geschiedenis geschetst van de contacten, ik heb gesproken over het belang van de Belgisch-Chinese Kamer en ik heb gesproken over Accenta.

Ik hoop in de toekomst ook nog de gelegenheid te hebben om verder over Accenta te spreken.

En, zoals ik u reeds gezegd heb, bewijst de schriftelijke vraag van de collega, waar hij eigenlijk ook al voor een stuk in die richting gaat, ten volle dat de collega er niet alleen wakker van ligt.

Ik hoop voor hem dat hij de brief die hij heeft geschreven toch overdag heeft geschreven.

Dank u.

De heer voorzitter

Ik ben u zeer dankbaar voor de hoffelijkheid waarmee u een antwoord hebt willen geven, Mijnheer de Eerste Gedeputeerde, en ik ben zeker dat velen het met mij eens zijn als zij u zeggen dat zij u een goede prinselijke missie toewensen.

Kom behouden terug, we hebben u nog nodig.

Als gedeputeerde Vercamer wil, antwoordt hij in zijn termijn en anders nu, want ik heb mij ook vergist, zoals de interpellant zich vergist heeft, want ik dacht dat het een vraag aan mijnheer De Buck was.

De heer gedeputeerde Vercamer

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Ik wil beginnen met goede raad te geven : jong getrouwen moeten 's nachts in de armen van Morpheus liggen en wie daar niet ligt, is met kwaadaardige dingen bezig.

Maar goed...

De heer voorzitter

Sicut fur in nocte, als een dief in de nacht.

De heer gedeputeerde Vercamer

Het is natuurlijk een beetje raar dat hij zegt : “Hoffelijkshalve heb ik u dat vannacht gemaild.”

Mijnheer Veys, laat ons een beetje serieus zijn.

Ik heb u lange tijd als een ernstig mandataris beschouwd, alhoewel we elkanders gedachten niet delen. En het zal lang duren voor daar iets rond verandert. Maar dit is niet meer serieus. U bent eigenlijk kwaadaardig. Méchant, om het eens met een ander woord te zeggen.

Waarom bent u méchant ?

U deelt mij vandaag mee dat u achter onze rug eigenlijk al bij de belastingsadministratie over dat dossier gaan praten bent in 2003. U hebt daar nooit een woord over gezegd.

U bent gewaarschuwd, Dames en Heren Collega's. Dat is de stijl : niet hier vragen stellen en zich informeren, maar naar de belastingsadministratie gaan, naar de sociale zekerheid gaan, klachten gaan neerleggen. Dit is dus de stijl. Daar zijn we aanbeland. En dit stemt mij droef. Dat spijt mij. Dat is niet de stijl.

U hebt op alle vragen die u gesteld hebt, Mijnheer Veys, zowel mondeling als schriftelijk, zo goed en zo volledig mogelijk een antwoord gekregen, alhoewel u onze administratie – en u hebt daar een kleine allusie op gemaakt – vaak overbelast hebt. Dat is echt waar. Want eigenlijk moeten wij dat voor u niet allemaal opzoeken. U hebt het recht om alle dossiers te komen inzien, zelf uw gegevens te verzamelen. Maar u krijgt hier bijstand. U wordt hierbij geholpen. U krijgt gesneden brood. Bij de bakker moet u daarvoor extra betalen. Hier niet. Eigenlijk moeten we dat allemaal niet doen. U hebt het recht om via de officiële weg, de griffier, een aanvraag te doen om één dossier, 10 dossiers, 100 dossiers te komen inzien. En wij kunnen iemand naast u zetten om te kijken of u niets anders gaat pakken, of u zich met de dossiers bezighoudt. En dan moet u uw plan trekken. Dat is alles. Maar u krijgt hier alles op papier. Gesneden brood.

Sommigen onder u, Collega's, worden zelfs met de voornaam in het mailverkeer aangesproken. Ik zie dat. Wij krijgen daar soms eens een kopie van. Beste mijnheer... en beste mijnheer...

Dat is eigenlijk de stijl niet.

Ik ben voor de ambtelijke benadering van de dingen. Er moet een klein beetje afstand gehouden worden. Men moet daar redelijk in zijn, want het gevaar dreigt anders dat men naar belangenvermenging gaat, naar vriendschapsbanden, en dit komt de objectiviteit van de dossiers niet ten goede.

Ik zeg dit ook even ten behoeve van dit gezelschap. Wij krijgen dat mailverkeer soms in CC. Dat is controleerbaar. Dus we gaan daar aandacht moeten aan besteden. Ik weet het nu en dat is voldoende.

Wat de grond van de zaak betreft is het heel simpel, Mijnheer Veys.

Blijkbaar is de coördinatie in uw fractie niet zo goed als we denken. Wij dachten dat het een geoliede machine was, maar dat is blijkbaar niet waar.

Ik heb op uw vragen, op eigen initiatief, als bevoegde gedeputeerde – “bevoegd en belast met” zeg ik dan soms eens – in een commissievergadering melding gegeven van de feiten. Ik heb u gezegd dat de deputatie, om alle verdachtmakingen en alle discussies uit te sluiten, op eigen initiatief beslist heeft om vanaf 1 april de dienstwagens nominatim toe te wijzen aan elke gedeputeerde en vanaf die dag de zaak ook te fiscaliseren.

Dat was vroeger niet het geval. Ze zaten in poolvorming.

Dat is ook de reden waarom ik sinds 18 september niet meer beschik over een privé-wagen. Mijn vrouw heeft een dienstwagen en ik word voor mijn dienstverplaatsingen gevoerd door de provincie. Ik had nog een privé-wagen. Sinds 18 september is dat niet meer het geval. Eén van mijn kinderen heeft er een klein accidentje mee gehad en ik denk dat ik die wagen niet direct ga vervangen.

Ik mag daar dus gebruik van maken, mits dat te fiscaliseren.

Dus sinds 1 april geen probleem.

En voordien, Mijnheer Veys, u geeft zelf het antwoord : alleen voor persoonlijk gebruik is er een fiscalisatie nodig.

En de stelling was heel duidelijk. Ik heb het u schriftelijk meegedeeld, ik heb het u al mondeling meegedeeld en we hebben het u al in de commissie gezegd.

DEBATTEN

U hoort niet goed of u wilt niet horen. En als u hoort, luistert u niet. Als u hoort, moet u ook luisteren. Ik heb u in alle duidelijkheid gezegd, tot bewijs van het tegendeel, dat de dienstwagens tot 1 april 2004 voor dienstverplaatsingen gebruikt werden. En sinds 1 april zijn we wat soepeler geworden en rijden we ook meer zelf.

Ik ga u meer zeggen, Mijnheer Veys.

Vandaag hebben we beslist om tot de huur van de nieuwe wagens over te gaan. Het heeft lang geduurd, Mijnheer de Voorzitter.

Ik zal u zeggen wat we gehuurd hebben en hoeveel we er gehuurd hebben. Er zullen in de toekomst vier S80 en vier S60 rijden. Dat zijn Volvo's. We weten waarom. Dat is hier in de raad geweest. We hebben dat vandaag in de deputatie beslist. Ik had uw mail van vannacht niet gelezen. Het is niet daarom. Zoveel invloed hebt u niet dat u onze agenda bepaalt. Dat kan nog komen. God verhoede het, maar men weet nooit. Maar u bepaalt onze agenda nog niet.

We hebben een beetje lang gewacht. In functie van collega Gillis – maar ze is er nu niet – hebben we het dossier een beetje laten aanslepen. Wij hoopten een fors en ferm signaal te geven en wij dachten dat vroeg of laat, en liefst heel snel, de regeling over de parkings er ging zijn. We zitten erop te wachten en dan gingen we symbolisch proberen toch één wagen op LPG te laten rijden. Maar het is niet gelukt. We kunnen niet blijven wachten, want die offertes verlopen anders. We hebben vandaag dus getrancheerd.

Mijnheer de Voorzitter, geresumeerd.

Als de collega een eerlijke intentie heeft en gewoon vraagt "hoe zit het nu met de fiscalisering?", dan antwoord ik hem heel kort : Collega, u bent uitvoerig voorgelicht vroeger, schriftelijk en mondeling.

De deputatie heeft dat, als ik mij niet vergis, eind april, misschien begin mei, officieel in de commissie meegedeeld.

Uw collega's zouden u moeten verwittigd hebben, maar dat moet u met hen regelen. Elk heeft soms een beetje miserie in zijn huishouden, hopelijk zo weinig mogelijk...

De heer voorzitter

's Nachts of zo, waardoor men dan wakker ligt.

De heer gedeputeerde Vercamer

Ja. En die weemoedigheid des avonds komt wanneer men slapen gaat...

... dat we, om alle discussies te vermijden, fiscaliseren sinds 1 april.

Het is de eerste keer dat u dat zegt, dat u klachten neerlegt. U allemaal in deze raad weet dat, onthou dat. Men gaat het u op de man of op de vrouw af niet meer vragen. Men is al bezig met klachten neer te leggen en dan stelt men vragen om de klachten die al neerliggen van munitie te voorzien. Zo marcheert dat. Hou daar rekening mee.

Voordien – er is geen enkel probleem – hebben wij de wagens altijd gebruikt voor dienstverplaatsingen. Dat is u schriftelijk meegedeeld, mondeling meegedeeld en u hebt daar geen andere zaken over gevraagd.

Dank u.

De heer voorzitter

Dit is het soort van antwoorden waarvoor ik, mocht ik geen onpartijdige voorzitter zijn, zou applaudisseren. Niet ten gronde, maar dat is de stijl.

De heer Veys

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Staat u mij toe twee korte replieken te geven, enerzijds op het dossier van Hebei, waar ik er de eerste gedeputeerde wil op wijzen dat ik om reflexie, om terugkoppeling naar de raad had gevraagd, dat er iets meer informatie inzake de werking van de vzw Belgische-Chinese Kamer voor Koophandel, zoals u het noemt, zou gebeuren.

Ik hoop op enig engagement naar de toekomst.

Wat het tweede element van mijn vraag betrof - de situatie van de mensenrechten - heb ik niet echt een antwoord gekregen op mijn vraag. Ik vermoed dat het ligt aan het laattijdig, mits respect van de tijdslimiet, insturen van mijn vraag.

Mijn vraag was : in welke mate, sinds 1988, heeft het provinciebestuur van Oost-Vlaanderen bijgedragen in de situatie van de mensenrechten in China ? Is er daar een evolutie ? Kan men dat aantonen ?

Men kan met wincijfers komen en men kan met bedrijven komen die zeer succesvolle bezoeken hebben afgelegd, maar daar gaat het niet over. Het gaat, Collega's, over de mensenrechten.

En wanneer verwezen wordt naar Amerika, zegt men : "In Amerika wordt zelfs de doodstraf toegepast."...

De heer voorzitter

Mijnheer Veys,

We kennen het probleem van de mensenrechten. Ik acht dat probleem als voldoende toegelicht.

Mijnheer Vercamer heeft trouwens ook een mooie passus over mensenrechten ingebouwd, als u goed hebt geluisterd : over loyaliteit in de vraagstelling. Dat is ook een mensenrecht.

Rond nu af, Mijnheer Veys, het is voldoende. Anders vraag ik de raad om het debat als gesloten te beschouwen.

De heer Veys

Wat het tweede dossier betreft, namelijk de fiscale aangifte, maakt men natuurlijk wat sfeerschepping.

Er is geen sprake van een klacht. Ik heb ook duidelijk gezegd : een brief aan de administratie.

Men moet ook luisteren. Luisteren gebeurt in de twee richtingen.

Er is helemaal geen sprake van een klacht.

Ik denk dat het een goed raadslid betaamt dat hij niet altijd voldoening neemt met het antwoord dat hij krijgt van de deputatie. Ik zeg niet dat jullie zaken verbergen, liegen. Ik gebruik die term niet. Ik spreek ook niet van verdachtmaking. Ik stel gewoon een aantal zaken in vraag.

Wanneer men stelt dat er geen privé-verplaatsingen gebeuren, wil ik toch wijzen op de circulaire die spreekt van verplaatsingen van de woonplaats naar de vaste plaats van tewerkstelling. En dan had ik graag formeel vernomen van de leden van de deputatie dat geen enkel lid van de deputatie voor de periode 1999-april 2004 van zijn dienstvoertuig gebruik gemaakt heeft om een andere verplaatsing te doen dan van de woonplaats naar de vaste plaats van werk.

Daar gaat het over, Collega's, want voor dergelijke verplaatsingen moet een fiscaal attest worden afgeleverd.

Dank u.

De heer voorzitter

Ik acht het antwoord van mijnheer Vercamer afdoende.

U mag gerust nog antwoorden, Mijnheer Vercamer. Mijnheer De Buck mag dat ook. Ik ben de deputatie al zeer dankbaar dat ze de zwakheid van de gracieuze toestemming van de voorzitter gunstig hebben geïnterpreteerd.

DEBATTEN

Trouwens, Mijnheer Lootens, er is ook door u nog een vraag voor onze goede collega quaestor De Loor binnen de gracieuze termijn van de voorzitter ingekomen, maar wel overdag en wel dinsdag in de loop van de dag. Er is nog een zeker verschil.

De heer gedeputeerde Vercamer

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Onze-Lieve-Heer heeft mij tot nu toe gezegend met een goed geheugen, gelukkig. Dat kan veranderen. Ik zit in de leeftijd.
Maar, Collega, de plaats van tewerkstelling, waar is dat ?

Ten eerste zijn wij als gedeputeerden geen werknemers. Wij zijn verkozenen. En onze tewerkstellingsplaats is eigenlijk thuis en in onze regio. Er bestaat een soort statuut "reizende ambtenaren" alhoewel we geen ambtenaren zijn. Het is geen zever. Als u kunt spelen op woorden, kunnen wij dat ook als het nodig is.

Ten tweede moet u eens naar de provinciewet kijken. Er staat in de provinciewet een artikel dat zegt dat de gedeputeerden recht hebben op verplaatsingskosten voor de verplaatsingen naar de vergaderingen van de deputatie.

En nu gaan we eens een kleine redenering opbouwen, logica.

Het is afhankelijk van uw premisse natuurlijk om tot een conclusie te komen. De deputatie – in uw redenering – moet aangeven dat ze van huis opgehaald wordt om naar de deputatiezitting te komen, moet dat fiscaal aangeven en terzelfder tijd aan de provincie een vergoeding vragen afhankelijk van het fiscaal vermogen van de wagen die hem of haar opgehaald heeft.

Dat staat in de provinciewet. Ook in de nieuwste versie. U moet het eens volledig lezen. Ik ken het artikel niet van buiten, maar ik kan het u onmiddellijk geven als ik naar mijn bureau mag gaan.

U moet eens serieus zijn.

Dus voor alle duidelijkheid : wij zijn van oordeel dat uw regeling op werknemers van toepassing is en niet op ons, op dat moment.

Indien ze op ons van toepassing zou geweest zijn, quod non, dan zouden we voor die verplaatsingen enerzijds een stuk fiscalisering moeten gedaan hebben en anderzijds verplaatsingsvergoedingen moeten gevraagd hebben aan de provincie, wat financieel een interessante zaak zou geweest zijn voor de gedeputeerden. Maar zij hebben van deze onnozele regeling geen gebruik gemaakt.

Dank u.

RUIMTELIJKE ORDENING

P. 446 : RUIMTELIJK STRUCTUURPLAN: ALGEMENE WERKINGSKOSTEN: TUSSENKOMST OVER DE GEMEENTELIJKE RUIMTELIJKE STRUCTUURPLANNEN

Mevrouw Hillebrandt-Van Daele

Conform de artikelen 33 en 34 van het decreet op de ruimtelijke ordening beschikt de bestendige deputatie sedert het van kracht zijn van het Provinciaal Ruimtelijk Structuurplan en dit sedert 24 maart 2004, over de goedkeuringsbevoegdheid van de gemeentelijke Ruimtelijke structuurplannen.

Graag had ik vernomen hoeveel en welke Gemeentelijke Ruimtelijke Structuurplannen er ondertussen door de bestendige deputatie werden goedgekeurd en hoever het staat met de andere dossiers?

Hoe verloopt de coördinatie met de afbakeningsprocessen van de kleinstedelijke gebieden en ik denk daarbij bijvoorbeeld aan mijn eigen stad Lokeren, waar zowel de opmaak van het Gemeentelijk Ruimtelijk Structuurplan, als het afbakeningsproces reeds in een vergevorderd stadium zit?

Het beschikken over een goedgekeurd Gemeentelijk Ruimtelijk Structuurplan is voor een gemeente niet onbelangrijk. Zoals we kunnen lezen in het ontwerp van het jaarprogramma inzake ruimtelijke ordening voor 2005 is het immers een van de voorwaarden om onder de vergunningsprocedure volgens het nieuwe procedurestelsel te vallen. Zijn er momenteel al gemeenten die daar onder vallen en zo ja welke? Wordt er in de loop van 2005 een grote toename verwacht? En zo ja, is de administratie klaar en bij machte om de extra werkbelasting die dit zal meebrengen op te vangen?

Dank u.

P. 446 : SUBREGIONAAL OVERLEGORGAAN KANAALZONE: ALGEMENE WERKINGSKOSTEN: GEBIEDSGERICHTE WERKING GENTSE KANAALZONE: BEDENKINGEN BIJ HET UITBLIJVEN VAN RESULTATEN

Mevrouw Claeysens

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
 Reeds een tiental jaar wordt in de Kanaalzone een intensief proces van planning en visievorming gevoerd. U kent de geschiedenis ondertussen wel. Eerst heeft men de visie op de samenhangende ontwikkeling van het gebied uitgewerkt tot een ontwerpstreefbeeld. Naderhand werd een strategisch plan aangenomen. De bedoeling is om volgend jaar te evolueren naar een definitief strategisch plan voor de Gentse Kanaalzone.

Besloten werd om de bevolking te betrekken in het plannings- en besluitvormingsproces. Beginjaren 2000 werd gestart met bewonersgroepen. Er kwam een nog nooit geziene dynamiek in de Kanaalzone tot stand. Enthousiasme was het ordewoord. Eindelijk kreeg de Kanaalzone een stem, eindelijk werd de Kanaalzone gehoord. Het ene dossier volgde het andere op, stilaan vielen de puzzelstukjes in elkaar. Het was hard werken om de dossiers op te volgen binnen de bewonersgroepen. Het engagement werd ook steeds groter. Men moest er voor zorgen dat we de juiste dossiers op het juiste moment op de juiste tafels kregen. En tegelijkertijd waken over de communicatie en de terugkoppeling naar de bevolking. Mijn rol als politica is er meer dan eens bij ingeschoten. Maar ach, realisaties zijn nu eenmaal belangrijker dan de pluim op eigen hoed. En ik voelde mij er goed bij, tot voor kort.

De moedeloosheid slaat toe, de puf is er wat uit. De laatste vergadering hier in het provinciehuis van de bevoorrechte getuigen is er een ware illustratie van. Het werd een rondje klachten verzamelen. De verzuring was er terug. Bijna waanden we ons in de beginperiode met de woelige hoorzittingen. De consensus over de verschillende bewonersgroepen heen : het huiswerk is gemaakt, de resultaten op het terrein blijven uit.

Tja, inspraak. Inspraak is pas echt nuttig wanneer er met de verkregen informatie ook daadwerkelijk iets wordt gedaan. Overleg aan de basis, dat was er voldoende. Meermalen moesten we meemaken dat we toch op onze honger bleven zitten, maar ook dat we niet altijd als volwaardige gesprekspartner werden aanzien en dit is te betreuren.

Het tussentijds rapport dat Proffesor Doctor Filip De Rynck en Joris Voets schreven over het project Gentse Kanaalzone, bundelt de resultaten van de praktijkanalyse en biedt heel wat relevante informatie over het gebiedsgericht beleidsproces. Aan het rapport werkten verschillende betrokkenen mee door middel van interviews.

Bij het hoofdstuk Subregionaal Netwerk, over de evolutie van de oude ROM-stuurgroep naar Stuurgroep Netwerk Gentse Kanaalzone las ik volgende getuigenis, ik citeer : "En dan komt dat allemaal samen in het SRN, die dan door bewonersgroepen een beetje gedomineerd wordt over details en wij zijn dat niet gewoon, ook niet in de ROM-stuurgroep, om over details te discussiëren, dat was werk voor de werkgroepen en dat hebben ze tot op heden niet door. En ik vrees dat dat wel eens een voortijdige dood zal kunnen worden van de SRN, omdat nu al mensen, beleidsverantwoordelijken zeggen : 'Naar die zever ga ik niet meer luisteren.' Want je zit daar een ganse namiddag naar dat gezwans te luisteren, en dan moet de gouverneur zeggen van : 'Dat zit niet zo' , en dan moet je dat allemaal beginnen uitleggen. We hebben dat al 50 keer gehoord, maar dat kom je dus tegen. Ik ben om die reden al een keer niet geweest. Dat was vroeger ondenkbaar. Dan moest je al ziek zijn." Einde citaat.

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
 dit maar om u te zeggen dat ik mij hierover echt niet goed kan voelen. Laat mij toe enig cynisme aan de dag te leggen : ze hebben het nog lang vol gehouden. Nog even, het strategisch plan is bijna een feit. Wat gaat er nu fout ? Is het arrangement te ambitieus ? Is het de complexiteit van het geheel ? Ik denk het niet, alhoewel dat je als bewoner flink uit de kluiten moet gewassen zijn om door de bomen het bos nog te kunnen zien. Maar ik denk dat deze stelling wellicht ook geldt voor de ambtenaren.

Dit najaar kunnen een aantal hoorzittingen niet doorgaan, omdat de resultaten op zich laten wachten. Bijkomend probleem in verband met hoorzittingen in de Gentse Kanaalzone is de focus op de provincieambtenaren.

DEBATTEN

De regisseursrol van het diensthoofd die hij in de beginperiode perfect vertolkte, was zo belangrijk dat hij als het ware de verpersoonlijking geworden is van het hele proces. Ook in mijn perceptie blijft hij een eminente rol vervullen.

Deze dualiteit speelt ons vandaag parten. Op Vlaams niveau werd reeds in den beginne beslist om de provincie buiten het SRO te houden. Dat had wellicht te maken met het feit dat de provincie geen juridische bevoegdheid heeft in het Havengebied.

Naar goede gewoonte heb ik naar aanleiding van deze begroting het jaarprogramma Netwerk Gentse Kanaalzone eens doorgenomen. Dat het kalenderjaar voor het jaarprogramma 2004 wordt verschoven van 1 juli 2004 tot en met 30 juni 2005. Dat vind ik nog te vergeven. De acties voor de goedkeuring van het strategisch plan, hoewel reeds opgenomen in het jaarprogramma 2003, zijn volop in beweging. Dus die timing zal gehaald worden. De acties voor de uitbouw en optimalisering van bedrijventerreinen en economische zones komen op gang of zijn reeds in uitvoering. Bij de acties voor het stimuleren van de leefbaarheid van dorpen en woonwijken en de verwijdering van onleefbare woninggroepen lopen we naar mijn gevoel wat achter.

Bij de onleefbare woninggroepen denk ik dat omwille van de projectmatige aanpak van PROVAG, steeds de volledige onderhandelingsprocedure met andere woorden per project zullen mijns inziens Callemansputte en Knippegroen nog vele jaren zullen worden opgenomen in diverse jaarprogramma's. Doch er is ook een positieve noot die ik u hier niet wil onthouden namelijk dat het onteigeningsbesluit voor Moervaart-Zuid medio 2004 ondertekend werd. Niet dat dit zo positief is maar enfin. Opdrachthoudende overheid in deze is het havenbedrijf en niet PROVAG. Wanneer iemand onteigend wordt, stelt die zich niet de vraag wie is wie in het verhaal, maar denkt aan de sociaal bemiddelaar die is aangesteld voor de Kanaalzone. Alhoewel het niet onmiddellijk de opdracht was van de sociaal bemiddelaar, heeft hij aan de bewoners van de Keurestraat toch zijn diensten aangeboden. En ik denk dat dit nog eens mag onderstreept worden. Voor de heraanleg van het openbaar domein van de Kanaaldorpen denk ik dat we nog een tijdje zoet zijn. Bij de opmaak leefbaarheidsconvenant per Kanaaldorp vraag ik mij af of het onderzoek over de aanpak reeds is afgerond. Ik vraag mij ook af of de eerste ontwerpvoorstellen reeds klaar zijn voor de uitvoering van de koppelingsgebieden? Wat de uitwerking van het bovenlokaal fietsroutenetwerk betreft dacht ik dat het raamplan van het onderliggend wegennet ondertussen al een tijdje goedgekeurd is.

Dan kom ik bij het laatste item uit het jaarprogramma namelijk de acties voor de verhoging van de milieukwaliteiten. Hier moet ik vaststellen dat ondanks verschillende afgeronde studies het studeren maar blijft doorgaan.

De uitvoering van snuffelmetingen en vaststelling van de hinderomvang met zo nodig geurbestrijdingsplan : na het geuronderzoek van 2003, waarin enkele bedrijven als zwarte piet werden aangeduid, voert men thans verder onderzoek naar de haalbaarheid van de technische maatregelen die eventueel zouden kunnen uitgevoerd worden bij de bedrijven.

Bij de opvolging van het milieuklachtenmeldpunt is het blijkbaar de bedoeling om vanaf 2004 (dus dit jaar) een jaarlijkse evaluatie en bijsturing en indien nodig noodzakelijk opzet van specifiek milieu-onderzoek. Ik ben benieuwd. Een veelgehoorde klacht bij de klagers is het feit dat de klacht perfect geregistreerd wordt, maar dat er nadien geen opvolging wordt aangegeven. Het klachtenmeldpunt fungeert vandaag als een goed georganiseerde telefooncentrale, maar dan wel zonder backoffice.

Sensibilisering van bedrijven die stofneerslag veroorzaken: de werkgroep buigt zich momenteel over de uitwerking van de globale aanpak.

Is men reeds met de studieopdracht gestart in verband met de karakterisering van fijn stof in de Kanaalzone?

Voor de inventarisatie van geluid van bedrijven ging er indien nodig een geluidsplan en een hinderenquête opgesteld worden. Ondertussen is het proefproject afgerondmetingen Sint-Kruis-Winkel en Mendonk afgerond. In de planning wordt overleg over de methodiek voorzien. Opvolging ?

Voor het uitvoeren brongerichte maatregelen tegen geluidshinder van wegverkeer aan woonkernen wordt voorzien in een geluidsstudie bij de heraanleg van ieder knooppunt R4 Oost en -West.

Het gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan "Afbakening zeehavengebied Gent" werd ondertussen opgevolgd en het openbaar onderzoek werd afgerond. Positief hierbij was de nieuwsbrief van september die geheel gewijd was aan dit thema. Overzichtelijk, klaar en duidelijke informatie en een uitnodiging als het ware om de plannen te herinkijken en om deel te nemen aan het openbaar onderzoek. Ook dit mag eens onderstreept worden.

De klap op de vuurpijl was voor mij de nota-plan MER.

Tijdens de zitting van oktober verwees ik in een algemene beschouwing bij het provinciale advies over het gewestelijk RUP afbakening Zeehaven naar het ontbreken van dit MER-rapport. Vandaag ben ik verwonderd dat niemand mij toen heeft tegengesproken. Het MER-rapport was sedert juli al klaar. Wellicht volgt er nog een procedure over het conform verklaren van dit rapport. De presentatie van de nota plan MER gebeurde op de stuurgroep van het SRN van 25 oktober laatstleden, enkele dagen voor het afsluiten van de termijn van het openbaar onderzoek en nauwelijks een week later dan mijn tussenkomst in deze raad. Aangezien de presentatie gebeurd is op de stuurgroep van het SRN ga ik ervan uit dat dit rapport al of niet conform verklaard kan meegenomen worden in deze bespreking.

Als algemeen besluit wordt in het MER gesteld dat het strategisch plan positieve effecten heeft naar ruimtegebruik, tewerkstelling en optimalisatie van het gebied. Uitbreiding kan enkel mits strenge maatregelen, zoniet wordt de draagkracht mens en milieu overschreden.

Vooropgestelde maatregelen zoals milieuzonering zijn moeilijk uitvoerbaar.

En ten slotte om het principe stand-still te bereiken zijn ook inspanningen van bestaande bedrijven nodig. Twaalf jaren zullen we uiteindelijk verder zijn, om tot de conclusies te komen waarbij ik denk : terug naar af.

Mijnheer de Voorzitter, Geachte collega's,

Bij het einde van deze tussenkomst heb ik echt het gevoel een bladzijde om te slaan.

Blijft wel het feit dat het niet zonder enige fierheid is dat ik mijn steentje, hoe bescheiden ook, heb mogen bijdragen in de complexe materie die het planningsproces voor de Gentse Kanaalzone is.

Dank u.

De heer voorzitter

Ik geef uw fractieleider onmiddellijk het woord, maar eerst wil ik even zeggen, zonder enige stellingname dat wanneer ik u bezig hoor en bezig zie ik terugdenk aan de tijd dat ik in de gemeenteraad van Gent lid was van de meerderheid. Dat is lang geleden, nog voor ik schepen werd. Als ik toen een kritisch geluid liet horen, werd onmiddellijk het woord gevraagd door de fractieleider. Hij krijgt het nu.

De heer Beke

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

In eerste instantie wil ik mijn collega proficiat wensen, want ik weet hoe haar hart klopt voor deze Kanaalzone waar zij woont en hoe zij begaan is met deze problematiek.

Om daarbij aan te sluiten vind ik dat we niet mogen voorbijgaan aan een heel belangrijk nieuwsfeit van deze week. In "De Tijd" staat namelijk aangekondigd dat er een grotere toegankelijkheid komt tot de Haven, een nieuwe zeesluis. Generaties Oostvlamingen en Gentenaars hebben daar zo voor geijverd. Het artikel begint heel lovenswaardig: "De provincies Oost-Vlaanderen en Zeeland gaan akkoord om een nieuwe zeesluis van 16 meter te bouwen ...".

Het is in elk geval nu nog te vroeg om hierover te debatteren, dat zal later wel komen. Ook de werkgroep waar de gouverneurs van Oost-Vlaanderen en Zeeland het voorzittersschap meehadden, namelijk de Stuurgroep Nautistisch toegang Kanaalzone Gent-Terneuzen, moet zijn eindrapport nog officieel maken. Ik denk dat de discussie dan zal beginnen.

Het is ook belangrijk om hier aan te knopen wat deze ontwikkeling, de nieuwe sluis, de verdieping van het zeekanaal, tot gevolg zal hebben. Er zal een nieuwe dynamiek ontstaan met al zijn positieve en iets minder fraaie gevolgend voor deze Kanaalzone. Ik denk dat dit belangrijk is.

DEBATTEN

Mijn vraag naar de deputatie is in welke mate de termijnen en de gegevens die nu al bekend zijn gemaakt ook realistisch zijn. Men spreekt over een termijn van 2012, 2020. Wie zal daar de vruchten van plukken? Is het dan niet te veraf?

Mijn kernvraag luidt dan ook: "Wat is de betrokkenheid van de provincies naar de toekomst?"

P. 450 : SUBREGIONAAL OVERLEGORGaan KANAALZONE: TOELAGE AAN HET GENTS HAVENBEDRIJF VOOR DE ONDERSTEUNING VAN HET MILIEUKLACHTENMELDPUNT: VRAGEN OVER DE WERKING VAN HET MELDPUNT

De heer Van Pée

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Sinds lang worden de Kanaaldorpen getroffen door soms onhoudbare stankgolven, stofneerslag en lawaaihinder. We stellen vast dat dergelijke hinder dikwijls al dan niet bewust tijdens het weekend plaatsvindt.

De provincie had de oprichting van een meldpunt voor geur-, stof- en lawaaihinder opgenomen in het strategisch plan voor de Gentse Kanaalzone.

Ik pleitte reeds verschillende malen voor een versnelde installatie van een meldpunt waar de bewoners dag en nacht, week- en verlofdag terecht kunnen met milieuklachten. Vanaf 8 november 2002 is het meldpunt dat gevestigd is in het havenbedrijf 24 op 24 uur bereikbaar. Met ongeveer 350 geregistreerde oproepen gedurende twee jaar, heeft het meldpunt zijn bereikbaarheid en zijn nuttigheid reeds bewezen. Maar de gebruikers klagen soms over een gebrekkige opvolging van hun klacht. Nochtans werd bij de opstart van het meldpunt in de ROM-nieuwsbrief van november 2004 vermeld, dat de klager persoonlijk zou geïnformeerd worden over de opvolging van zijn klacht. Zelfs een klacht die meerdere malen gemeld wordt of een klacht die met een tussentijd door eenzelfde persoon wordt gerapporteerd mag niet geminimaliseerd worden. Volgens een afspraak zou de werking van het klachtenmeldpunt elke zes maanden onder meer door de bewonersgroep geëvalueerd worden. Daarenboven heb ik deze langdurige kinderziekte meerdere malen gemeld bij de bevoegde dienst.

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's, ik vind het mijn plicht deze tekortkoming nogmaals te benadrukken, gezien er in 2005 over een nieuwe samenwerkingsovereenkomst zal onderhandeld worden met het Havenbedrijf en het budget voor de ondersteuning van het meldpunt, van 20 000 EUR naar 22 000 EUR wordt opgetrokken. Wanneer de Kanaaldorpbewoners geen antwoord krijgen op hun klacht of ervaren dat er weinig rekening mee wordt gehouden, dan zal de bestaansreden van het milieuklachtenmeldpunt in gevaar komen.

Dank u.

P. 452 : RUIMTELIJK STRUCTUURPLAN: PLANNEN EN STUDIES, AANSCHAFFINGSWAARDE: TUSSENKOMST OVER DE OPMAAK VAN SPECIFIEKE PRUP'S

Mevrouw Claeysens

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Tijdens de begrotingsbespreking voor de begroting 2004 hield ik in deze raad een tussenkomst omtrent het geplande PRUP voor de Moervaart. Dit uitvoeringsplan moet een oplossing bieden aan de zonevreemdheid van de thans bestaande jachtclubs langsheen de Moervaart op Gents en Wachtebeeks grondgebied. Naast een warm pleidooi voor de Moervaart die bijzonder geschikt is voor de toervaart bracht ik ook andere elementen ter sprake zoals de combinatie kayak en canovaren, infrastructuur ten behoeve van water- en oeverrecreatie, onderbrekingsaanlegplaatsen, een eventuele aanpak van de jaagpaden en een gemeenschappelijke voorziening voor de lozing van huishoudelijk afvalwater.

Uiteraard kan en mag het niet de bedoeling zijn vandaag de hele uiteenzetting te herbeginnen. Desalniettemin moet ik constateren dat onze dienst ruimtelijke planning volledig wordt opgeslorpt door de decretale verplichtingen die ons worden opgelegd en er bijzonder weinig of geen ruimte overblijft voor eigen beleidsinitiatieven. Ik betreur dat ten eerste en wou dit graag nog eens onderstrepen tijdens deze begrotingsbespreking. Op de 8e commissie kon ik vernemen dat er op beterschap wordt gehoopt door het aantrekken van nieuwe medewerkers.

Voor het PRUP Moervaart werd bij mijn weten gedurende 2004 enkel een verkennende vergadering gehouden met vertegenwoordigers uit de diverse jachtclubs, ondanks het feit dat de opmaak van dit PRUP als nummer één werd omschreven in het prioriteitenlijstje voor 2004. Eind 2004 staan we concreet dus nog geen stap verder.

In de toelichtingsnota lees ik dat in 2005 volgende specifieke PRUP's moeten worden opgemaakt:

- een viertal PRUP's voor locaties voor de gemotoriseerde sporten;
- PRUP Moervaart;
- PRUP Velzeke- archeologisch park;
- diverse PRUP's rioolwaterzuiveringsinstallaties waarvan de kosten worden gedragen door Aquafin.

Ik hoop dat dit een nominatieve opsomming is en dat er a priori werk gemaakt kan worden van het PRUP Moervaart, opdat er eindelijk een oplossing kan gegeven worden aan de bestaansonzekerheid van de vijf jachtclubs. Ik hoop dat we in 2005 tijd kunnen maken waarvoor in 2004 geen tijd werd gevonden.

Dank u.

De heer gedeputeerde De Buck

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Ik zal proberen om zo duidelijk mogelijk te antwoorden. De tabellen waarnaar ik verwijs, zal ik aan de betrokkenen overhandigen.

Eerst de vraag van mevrouw Hillebrandt-Van Daele.

Op dit ogenblik beschikken 14 gemeenten in Oost-Vlaanderen over een goedgekeurd Ruimtelijk Structuurplan. Daarvan werden er twee goedgekeurd door de bestendige deputatie, met andere woorden na de goedkeuring van ons Provinciaal Ruimtelijk Structuurplan, het moment waarop wij de bevoegdheid gekregen hebben voor de goedkeuring van de Gemeentelijke Ruimtelijke Structuurplannen.

11 gemeenten zijn momenteel in de fase van het openbaar onderzoek of hebben die net achter de rug; zes gemeenten hebben een plenaire vergadering gehouden; de overige gemeenten zitten nog in de voorontwerpfase.

Voor de stand van zaken van de afbakeningsprocessen kan ik verwijzen naar het ontwerp jaarprogramma ruimtelijke ordening 2005. Het is inderdaad zo dat in de loop van 2005 de provincie de formele fase zal kunnen aanvatten van het PRUP tot afbakening van het kleinstedelijkgebied Lokeren. Ook het Gemeentelijk Ruimtelijk Structuurplan zit momenteel in openbaar onderzoek. Vermits het afbakeningsproces in nauw overleg en in samenspraak met de gemeente tot stand komt, is er een goede communicatie en interactie tussen de provincie en de stad Lokeren.

Wat de zorg van mevrouw betreft, namelijk of de gemeenten tegen 1 mei 2005, de datum waarop de gemeenten aan de vijf voorwaarden moeten voldoen om in het nieuwe vergunningsstelsel te vallen, zal uitgesteld worden. Er kan wel verwacht worden dat we in de loop van 2005 deze voorwaarden zullen ingevuld hebben, maar hoeveel is op dit ogenblik nog niet zeker. Wel is het zeker dat de minister zijn intentie aangekondigd heeft om de termijn voor de gemeenten met twee jaar te verlengen wat er inderdaad zal voor zorgen dat de nieuwe procedure voor de behandeling van stedenbouwdossiers twee jaar verder zullen worden geschoven.

Voor de bouwberoepen werd reeds een draaiboek op grond van de nieuwe procedure opgesteld. Het spreekt voor zich dat wanneer een grote aanwas van de dossiers zich voordoet, dit een vertaling zal moeten krijgen in het aantal personeelsleden. Voor ruimtelijke planning werd reeds een project goedgekeurd waarbij voor een periode van vier jaar vier mensen in dienst zouden genomen worden, namelijk twee op niveau A en twee op niveau B.

Ik ga nu de vierde vraag beantwoorden, met name die van mevrouw Claeysens, omdat deze nauwer aansluit bij dit hoofdstuk. Daarna de twee zaken in verband met de Kanaalzone.

Mevrouw Claeysens maakt zich zorgen over het feit dat het PRUP voor het watertoerisme op dit ogenblik nog niet aangevat is. Ik moet er op wijzen dat dit dossier slechts vluchtig behandeld is op een contactvergadering met de betrokken verenigingen uit die zone. Dit project staat wel uitdrukkelijk vermeld bij de prioriteiten die in 2005 zullen behandeld worden.

DEBATTEN

In 2004 zijn we vooral gevat geworden binnen de dienst door de opdrachten die ons opgelegd zijn in het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen, namelijk de afbakeningsprocessen van de 12 kleinstedelijke gebieden en de lokale bedrijventerreinen in de vijf specifieke economische knooppunten. Niettemin heeft de provincieraad onlangs drie PRUP's inzake rioolwaterzuiveringsinstallaties definitief vastgesteld. Deze PRUP's worden grotendeels in samenwerking met Aquafin opgesteld.

Ik kan zeggen aan de collega dat het dossier over jachthavens aan de Moervaart op de agenda zal staan in 2005. Dat zal inderdaad een van de dossiers zijn die wij zullen aanvatten, maar er zijn nog een aantal dossiers die dringend om een oplossing vragen.

In ieder geval, ik herhaal het de collega heeft zelf een aantal van deze dossiers geciteerd, maar er zijn ook nog andere zaken die aan bod moeten komen.

Wij hebben dus inderdaad de uitbreiding van de dienst voorzien om deze stroom van dossiers die op ons afkomt te kunnen opvangen. We hebben dat niet in een statutair kader voorzien, maar in de vorm van een project. U zult dit horen bij de verklaring die ik afgelegd heb naar aanleiding van de begroting in verband met personeel.

Wat de Kanaalzone betreft hebben wij twee gedreven tussenkomsten.

Mevrouw Claeysens heeft met veel emotie - en terecht - haar verontwaardiging uitgedrukt over bepaalde zaken die gebeuren, wat trouwens evenzeer gebeurd is door de heer Van Pée.

De tussenkomst van mevrouw Claeysens bevat veel elementen daar waar collega Van Pée zich focust op één belangrijk punt.

Mevrouw, met uw beschouwingen, alsook met uw kritiek kan ik het grotendeels eens zijn. De leefgebieden van de woongebieden is inderdaad niet wat wij hadden gehoopt. De bewoners merken te weinig van de beloofde maatregelen van de overheid om de aangeklaagde verstoring te verminderen. Ook de heraanleg van de dorpen gaat te traag.

Dit staat misschien in contrast met de economische projecten die wel opschieten en waar blijkbaar wel geld voor te vinden is: de heraanleg van de N474 (Stora), de werken aan het kluisdok, de heraanleg van de R4.

Als we het jaarprogramma overlopen dan blijkt inderdaad vooral dat we met de meeste werken achter zitten op ons voorzien schema.

Hoe dit komt? We kennen de oorzaken wel maar in hoofdzaak heeft het te maken met het maar met mondjesmaat ter beschikking krijgen van de noodzakelijke geldelijke middelen die nodig zijn voor de vele plannen die we in de afgelopen jaren hebben opgebouwd. En daar wringt misschien wel het schoentje. Er wordt in het strategisch plan een "streefbeeld" opgebouwd dat we binnen een welbepaalde termijn willen realiseren. We hebben de programma's onderverdeeld in verschillende blokken, en waar het kan wordt juridisch, technisch, en financieel uitvoering gegeven.

Raadslid Claeysens heeft in haar analyse inderdaad goed aan tegen welke limieten wij in het project aanlopen. In het projectenprogramma wordt voor elke actie een initiatiefnemer aangeduid. Dit zijn quasi altijd gewestelijke diensten. Terecht is de nadruk gelegd op het feit dat binnen het Havengebied het Vlaams gewest alle beslissingsbevoegdheid uiteindelijk in handen heeft en wij als provincie zijdelings in het geheel betrokken zijn. U kunt dit betreuren maar het geeft ook de gelegenheid om hier deze zaak te bespreken, zij het dan dat wij altijd de bescheidenheidsformule moeten hanteren dat wij er vaak bij betrokken zijn en vaak ook medefinancieren zoals in dat klachtenmeldpunt. Uiteindelijk berust de uitvoering ervan bij anderen.

Zeker, op hoofdlijn doet de Vlaamse overheid meer dan zijn best. Een sprekend voorbeeld hiervan is de dynamiek van de Administratie Wegen en Verkeer die de heraanleg van de R4 meer dan snel realiseert en het programma van uitvoering naar timing toe goed probeert op te volgen. Maar, anderzijds zijn de verwachtingen van de bewoners zeer hoog gespannen.

Zeker is dat de programma's ten behoeve van de verbetering van de leefkwaliteit het ritme van de economische ontwikkelingen, infrastructuur enz. misschien niet voldoende volgen: aan de visie voor de

koppelingsgebieden en de daadwerkelijke inrichting wordt door de VLM nu volop gewerkt, daarna volgt pas de uitvoering. De trein staat op de sporen maar bolt misschien nog te traag.

Misschien geldt voor de verwijdering van de onbewoonbare gebieden het volgende: PROVAG staat in voor de coördinatie van twee zones waarvan één ook financieel, namelijk de Langerbruggestraat. Hiervoor worden de nodige middelen ook door onze provincie voorzien, want wij zullen samen met de betrokken stad of gemeente financieel in bescheiden mate tussenbeide komen.

Voor de wijk Zandeken loopt het voorgenomen planproces en worden de mensen nu volop begeleid door de sociale bemiddelaar. Ik heb hierbij het gevoel dat na de commotie bij de aanvang van de verwervingen nu alles toch iets vlotter zou verlopen. Voor de Langerbruggestraat kon PROVAG nog niet optreden omdat de betrokken minister het onteigeningsplan nog niet heeft ondertekend. Ook hier, ik moet het tot vreugdes toe herhalen, zijn we dus afhankelijk van de Vlaamse overheid.

Het belangrijkste item waar de bewoners van de Kanaalzone van wakker liggen is uiteraard de verstoring. We hebben nu een meetregistratiepunt, namelijk ons milieuklachtenmeldpunt, maar allen samen stellen we vast dat we de klachten beter in beeld krijgen maar dat de verstoring - althans in de geesten van de mensen - niet voldoende is weggewerkt. Ook hier lopen we aan tegen de limieten van het project: we hebben immers gekozen voor de aanpak van het overleg met de bedrijven waarrond we een eerste overleg achter de rug hebben. Bepaalde bedrijven hebben wel al maatregelen genomen.

Maar we weten allen samen dat dit uitermate ruimtelijk verweven gebied niet eenvoudig is om zonder extra maatregelen de verstoring grondig terug te dringen. Soms is de afstand tussen de bedrijven en de woongebieden gewoon veel te klein. We kunnen dus niet anders dan rekenen op wederzijds begrip. Wat de rol van de provincie betreft zullen wij onze inspanningen als regisseur onverminderd blijven verderzetten. Wij hebben samen met onze partners hiervoor de nodige middelen voorzien. We zullen proberen om de verwachtingen zo goed als mogelijk in te lossen, ook al weten we dat dit niet altijd even gemakkelijk is vooral omdat we van vele anderen, vooral van het Vlaamse gewest, afhankelijk zijn. We hebben, zoals u ook heeft aangegeven, al heel wat gerealiseerd. Het nieuwe afbakenings-RUP heeft ruimte voor meer buffering van de woongebieden en beter gekozen locaties voor bedrijven, zodat ze minder verstorend zijn voor de woonfunctie.

We willen de problemen van Callemansputte en Knippegroen zeker in een volgend project van PROVAG mee opnemen, wanneer het RUP definitief door de Vlaamse regering zal zijn vastgesteld. Ze zullen de plan-MER goed lezen en proberen rekening te houden met de aanbevelingen. Milieuzonering zal hierbij zeker nodig zijn.

Ik ben blij met uw laatste woorden en hoop dat ik daaruit mag afleiden dat u de komende twaalf jaar even enthousiast en kritisch het project mee zal blijven volgen. Dit is, geloof me ook goed voor de provinciale beleidsambtenaren die een steuntje in de rug van de betrokken provincieraadsleden goed kunnen gebruiken om ook zijn volgehouden inspanningen dikwijls tegen een moeilijk in beweging te brengen reus moeten blijven opbrengen.

Wat betreft de vraag van collega Van Pée die het zeer concreet had over één van de punten die tevens een belangrijk punt is van verstoring en één van de punten die heel erg op de zenuwen werken van de mensen aldaar.

Het milieuklachtenpunt Gentse Kanaalzone werd in november 2002 opgericht. Enkel klachten die expliciet betrekking hebben op de Gentse haven- en industriële activiteiten in de Kanaalzone over geur-, geluids-, en stofhinder en verontreiniging komen in aanmerking.

Globaal kunnen we zeggen dat het finale doel een reductie is van de lokale hinderproblemen veroorzaakt door de industrie.

De werking van het milieuklachtenmeldpunt is vastgelegd in een overeenkomst tussen de provincie, de stad Gent, de gemeente Evergem, de gemeente Zelzate, het Havenbedrijf en de Vlaamse overheid. Belangrijk hierbij is te vermelden dat ieder bestuur zijn eigen bevoegdheid behoudt inzake de klachtenbehandeling. Concreet betekent dit dat de AMINAL, afdeling Milieu-inspectie en de gemeenten hiervoor instaan. Zij staan dan ook in voor de verdere communicatie met de klager. De overeenkomst is afgesloten voor een termijn van zes jaar.

DEBATTEN

De communicatie met de klager rond de feitelijke klachtenbehandeling is de autonomie van de AMINAL, afdeling Milieu-inspectie en de gemeenten.

AMINAL, afdeling Milieu-inspectie stuurt steeds een schriftelijke ontvangstmelding naar de klager als het een eerste klacht betreft. Dit gebeurt niet in de volgende gevallen: wanneer beroepsklagers weten dat de klacht behandeld wordt wanneer dit een te onduidelijk omschreven klacht is of wanneer de AMINAL, afdeling Milieu-inspectie ter plaatse gaat. De stad Gent en de gemeente Evergem doen steeds een ontvangstmelding.

Verder geeft het projectbureau Gentse Kanaalzone feedback over de klachtenbehandeling via de bewonersgroepen die werden opgericht in het kader van het project Gentse Kanaalzone. Dit gebeurde onder andere voor de behandeling van de geluidsklachten in Mendonk-Sint-Kruis-Winkel en voor het geuronderzoek te Mendonk, Desteldonk en Oostakker.

De bewoners/klagers verwachten trouwens teveel van het milieuklachtenmeldpunt en te snel oplossingen. Het is immers niet steeds mogelijk om direct klachten op te lossen, vaak vraagt dit technisch onderzoek, overleg met het bedrijf, onderzoek naar de economische haalbaarheid, enz. Vele bedrijven hebben reeds meerdere inspanningen gedaan. Hierbij verwijs ik naar Fuji Oil, Leon, Eurosilo, Sidmar, enz. Het herhaaldelijk melden van klachten blijft echter belangrijk. Dit versterkt de onderhandelingspositie van de AMINAL, afdeling Milieu-inspectie bij het overtuigen van de bedrijven.

Dan kom ik tot het luik 'financiering' waar de provincie tussenbeide komt.

Aanvankelijk bij het contract van 2002 werd uitgegaan van een vergoeding aan het Havenbedrijf van 18 693 EUR, indexeerbaar. Daarnaast wordt ook nog de 0800-lijn gefinancierd door de provincie, vandaar dat dit bedrag af en toe in de begroting stijgt. Deze verhoging is voorzien in de begroting 2005. Wat is nu de meerwaarde van dat milieuklachtenmeldpunt?

De inwoners hebben één centraal aanspreekpunt. Dit is een voordeel omdat u ook buiten de kantooruren iemand kan bereiken en uw klacht kan laten registreren.

Er gebeurt bij de registratie een snelle terugkoppeling met de vermoedelijke veroorzaker zodat die direct in de procesvoering kan ingrijpen indien mogelijk. Dit draagt bij tot een reductie van de hinderproblemen, maar is en dit blijkt herhaaldelijk uit beide tussenkomsten dat dit niet voldoende is om ervoor te zorgen dat er totaal geen hinder meer zou zijn, vandaar dat mensen terecht vragen blijven stellen.

Vermits de grote verwevenheid van functies is het zo dat die bewoning vaak heel dicht bij die bedrijven ligt.

Door het milieuklachtenmeldpunt wordt een beeld verkregen van de hinderbeleving in de Gentse Kanaalzone. Het gaat in hoofdzaak om klachten rond geurhinder (60%) en geluidshinder (33%). Hierop werd ingespeeld door de uitvoering van bijkomend onderzoek onder andere een geluidsonderzoek in de regio Mendonk/Sint-Kruis-Winkel, uitgevoerd door de provincie Oost-Vlaanderen en twee geuronderzoeken uitgevoerd door de stad Gent in de regio Mendonk/Desteldonk/Oostakker en Muide/Meulestede waarvan de resultaten nog niet openbaar zijn.

Wat is nu het verdere verloop in dit dossier?

Het projectbureau Gentse Kanaalzone zal in januari een vergadering beleggen met alle betrokken partijen teneinde de werking van het meldpunt te evalueren (werkjaar 2004), waar nodig bij te sturen en het belang van een goede communicatie met de klager door de betrokken besturen opnieuw te benadrukken.

Wanneer u mij vraagt:

Zijn daar rond nog problemen? Ja, daar zijn nog problemen rond.

Bent u zich daarvan bewust? Ja, wij zijn ons daarvan bewust.

Tracht u daar iets aan te doen binnen de mogelijkheden die u hebt? Ja, maar u kent ook onze zijdelingse positie in het dossier. Heel terecht heeft collega Claeysens er de nadruk op gelegd dat in het SRO uitdrukkelijk de provincie niet als partner vermeld werd, wel in het SRN, wat daarvan een uitgroei is.

Waar de besluitvorming valt zijn wij niet rechtstreeks betrokken.

Tot zover mijn antwoord, Mijnheer de Voorzitter.

De heer voorzitter

Ik had graag eerst nog het woord gegeven aan fractieleider Lootens.

De heer Lootens

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Ik ben lid van Provag en ik volg dat enigszins, maar ik ben niet zo gedreven als mevrouw Claeysens. Ik wil haar trouwens proficiat wil wensen voor haar zeer goede tussenkomst. Ook de gedrevenheid van mijnheer Van Pée siert hem, want het is ongelooflijk hoe hij die kanaalzone daar afdweilt. Iedereen kent hem daar en hij kent uiteraard ook iedereen. Mijnheer Van Pée is samen met mevrouw Claeysens en nog een paar anderen, een van de weinige politici die daar echt voor bekend staan.

Het hoerabericht van mijnheer Beke over de kanaalzone komt schreidend en bijna tegengesteld over in het debat van vandaag. Maar het hoofdpunt van mevrouw Claeysens is natuurlijk de clash tussen ecologie, economie en de haven, men is dit eigenlijk aan het wegdenken.

In de jaren tachtig was dat verschrikkelijk, maar de grote industriëlen en ondernemers hebben oog voor voor ecologie. Ze zijn ons dikwijls voor, want ze zijn daar zeer bestudeerd mee bezig en bijgevolg zeer bekwaam. De clash is er doordat deze kanaalzone bewoond is en dat is een tegenstrijdige bestemming, wat niet goed is. Dat is ook de reden dat de clash daar zeer groot aan het worden is. Met de sociale clash waar mevrouw Claeysens het over heeft, heeft men zeer weinig geduld. Aan de teksten en aan de uitspraken hoor je dat men vooruit wil met die haven, want de economie is daar natuurlijk het sterkst. Als die grote zeesluis er komt met de verdieping van het kanaal, dan gaat er nog een en ander gebeuren in die haven. Daardoor zullen de bewoners in de weg zitten. We moeten daarom waakzaam blijven, zoals mevrouw Claeysens en mijnheer Van Pée. Je zou het ook over een ander boeg kunnen gooien en zeggen: je verhuist binnen het jaar of we komen u halen met een vrachtwagen. Het zal dus niet gemakkelijk zijn, want de mensen willen daar niet weg.

Mijnheer Beke, het artikel waarover u het had stond niet alleen in 'De Tijd', ook in 'De Standaard' stond een grote foto van onze gouverneur met de commissaris van de koningin. Als de mensen die daar wonen dit artikel lezen, weten zij ook dat er iets anders op hen afkomt. De ecologie en economie zijn daar geen groot probleem, maar de woning - en sociale politiek - de reden waarvoor Provag opgericht werd - dat zal de grote clash zijn de eerste vijftien jaar.

En mijnheer De Buck, zoals u ook reeds zei, het is een trein der traagheid.

De heer voorzitter

Dank u, mijnheer de fractieleider Lootens.
Mijnheer de gedeputeerde, u hebt terug het woord.

De heer gedeputeerde De Buck

Er was ook nog een aanvullende vraag van collega Beke, in mijn afhandeling ben ik er aan voorbij gegaan. De collega heeft een aantal vragen gesteld in verband met het rapport Balthazar - Van Helder. Dat is hier gisteren officieel voorgesteld is en zal morgen al in de technische scheldec commissie behandeld worden. Men zal dat ook voorstellen aan de bewindslieden, dit wil zeggen aan de regeringen van Vlaanderen en Nederland, die zo een onderdeel vormen van het overleg. Dat zou moeten leiden tot een beslissing over de aanleg van die nieuwe zeesluis. Door deze nieuwe sluis zouden schepen van een groter tonnenmaat de Gentse haven kunnen bereiken, wat essentieel is voor het voortbestaan van een aantal grote bedrijven zoals Honda, Sidmar,...

Men heeft als timing vooropgesteld dat de sluis omstreeks 2020-2024 klaar moet zijn. Dat is een realistische timing bij dergelijke grote werken, want als men zo'n sluis bouwt, moet men ook het bestaande kanaal verbreden en verdiepen. Men moet kijken op welke diepte men de sluis kiel moet graven, want het kanaal moet zeker een diepte van 16 meter hebben om schepen toe te laten van 15 meter en een meter kielspeling. Ook de tunnels en bruggen moeten aangepast worden.

DEBATTEN

Bij de tunnel van Zelzate en een aantal bruggen zal dat een probleem zijn. Ik zou zeggen wat wij hier nu hebben is een aanzet. Het is een document waaruit de haalbaarheid blijkt en waarin technische voorstellen gedaan worden. Het is nu aan de regeringen van Vlaanderen en Nederland om tot een beslissing te komen. Er wordt een timing voorop gesteld en zij kunnen die timing aanvaarden, maar zij zullen het ook eens moeten worden over het prijzenplaatje van dat geheel. En wat even belangrijk is, is de verdeling van dat prijzenplaatje, want waar liggen de baten van deze werken. Terneuzen was vroeger helemaal geen vragende partij in dit dossier, maar nu stellen wij wel vast dat zij voor de ontwikkeling van de axelsevlakte die achter de sluis gelegen is nu wel vragende partij zijn. Zij zijn trouwens ook vragende partij voor de oostenlijke aansluiting op het spoornet.

Ik zal daar niet verder over uitweiden, maar we zouden daar nog heel wat meer over kunnen zeggen. Ik heb dat dossier namens de deputatie gevolgd en ik verzeker u het is een zeer interessant dossier, en het zal hier ongetwijfeld nog vaak terugkomen.

Dank u.

De heer voorzitter

Dank u zeer, Mijnheer de gedeputeerde De Buck.

Is er nog iemand die het woord vraagt over de punten van de eerste gedeputeerde De Buck, zowel wat ruimtelijke ordening, externe betrekkingen, als wat de begroting in het algemeen betreft? Niemand meer? Hoffelijkheidshalve beschouw ik dat er volgende week geen vragen meer zijn wat mijnheer De Buck betreft. Zo zal het geschieden met onze herhaalde wensen.

Zesde gedeputeerde Carina Van Cauter

PROVINCIALE ADMINISTRATIE

P. 44 INTERNE EN EXTERNE COMMUNICATIE: ALGEMENE TUSSENKOMST OVER HET COMMUNICATIEBELEID

De heer Beke

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Tegenwoordig is communicatie een enorm belangrijk gegeven. Er worden daarrond heel wat inspanningen gedaan ook door de provincie. We mogen geruststellen dat ons communicatiebeleid de laatste jaren een enorme input en ontwikkeling gekregen heeft. Dit is ook te merken aan een aantal concrete zaken zoals de tijdschriften. De enorme verspreidheid vroeger was niet goed, de mensen krijgen op die manier te veel informatie. Het is beter dat dit gericht en gebundeld wordt, daardoor is het nieuwe tijdschrift 'Informeel' een achtingswaardig initiatief.

Wij staan ook volledig achter het voornemen van de heer gedeputeerde om de bezoeken aan het provinciehuis een nieuwe elan en impuls te geven. Ik zal daar straks nog even op terugkomen. Hoe men dit verder zal concretiseren wordt door andere collega's nog verder ingevuld. Ik heb daarnet al gezegd hoe belangrijk communicatie is. Vooral voor de provincie is externe communicatie enorm belangrijk. Op die manier krijgt de burger een concreet beeld van de provincie. Dat moet ook onze doelstelling zijn. Toch is het geen gemakkelijke opgave om de provincie naar de burger toe te concretiseren en te verkopen, want dagdagelijks vragen mensen ons wat de provincie juist doet. Wij hebben echter geen zaken die je dagdagelijks in de straat ziet, zoals de politie, de brandweer, ... Na opsomming van een aantal concrete zaken zoals de domeinen en dergelijke, wordt het wel wat duidelijker. Toch blijft de provincie een administratief bestuurlijk orgaan, die wel nuttig is en veel zaken doet, maar bij de burgers komen wij nog te weinig over als een concreet politiek bestuur.

Door dit nieuwe initiatief komt dit huis meer in zijn politieke betekenis naar buiten, wat zeer positief is aangezien dit huis het politieke hart is van de provincie.

Ons materiaal is volgens mij ook aan vernieuwing toe, misschien moet er eens gedacht worden om dvd's te gebruiken in plaats van video's, met daarbij goed beeldmateriaal.

De collega's en de fracties die als gastheer zullen fungeren bij deze ontvangsten kunnen een beetje bijscholing ook wel gebruiken, want sommigen weten toch nog altijd niet hoe dit huis functioneert. Het is een uitzondering maar vragen zoals wie de griffier is, komen toch wel voor. In die zin denk ik dat bijscholing naar de collega's toe toch wel van belang is.

Het is belangrijk dat we bij alle initiatieven die naar de burger gaan, concreet vertalen en duidelijk maken dat het over de provincie gaat. Ook bij onze gebouwen, er zijn wel al logo's en aanduidingen, maar misschien moet dat toch nog meer geaccentueerd worden. Onlangs las ik nog een artikel naar aanleiding van de mooie tentoonstelling over Rwanda in het Caermersklooster. Het artikel begon met "In het Gentse Caermersklooster...", mijn hart bloedde toen ik het las, want men had het over het 'Provinciale Caermersklooster'. We hebben het moeilijker dan andere besturen, maar we hebben duidelijk nog een opgave.

Wij steunen volkomen het beleid van de heer gedeputeerde en de deputatie met dienaangaande voorstellen, maar we zouden graag nog wat meer antwoorden krijgen.

Dank u.

P. 44: INTERNE EN EXTERNE COMMUNICATIE: ALGEMENE WERKINGSKOSTEN: VRAAG OVER HET VERDWIJNEN VAN DE JAARLIJKSE NIEUWSBRIEF AAN DE OOST-VLAAMSE BURGER

Mevrouw Verhoeve

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Mijn vraag is zeer kort.

Waarom werd afgestapt van de jaarlijkse nieuwsbrief voor de Oost-Vlaamse burger ?

Dank u.

P. 32 BELEIDSNOTA: INTERNE COMMUNICATIE: INTERN COMMUNICATIEPLAN: VRAAG OVER DE UITGAVE "ONZE OPDRACHT"

Mijnheer Stevenheydens

Mijnheer de Voorzitter, ik zou eerst even uw toestemming willen vragen. Ik heb mijn vraag maandagavond of -nacht doorgestuurd, ik kan mij dat niet meer precies herinneren, toch denk ik dat ik niemand wakker gemaakt heb met mijn mail.

Het is normaal gezien de gewoonte dat we tijdens de begrotingsbesprekingen mogen tussenkomen, dat we ons mogen aansluiten en dat we ons buiten de beperktheid van de vraag mogen richten. Toch wil ik voorafgaandelijke nog eens uw toestemming vragen om mijn vraag veel ruimer te stellen en een algemene beschouwing te maken zonder cijfers, ook al heb ik geen voorgedrukte tekst en enkel maar een kladje. Dit is mijn concrete vraag, Mijnheer de Voorzitter, vooraleer ik aanvang.

De heer voorzitter

Mijnheer Stevenheydens, ik heb mij voorgenomen om voorlopig geen antwoorden meer te geven aan uw fractie met gracieuze toelatingen van de voorzitter. Voorlopig is dit gedaan!

Ik zal u volgende week in mijn kabinet ontvangen om daar verder over spreken, u alleen met wie u wilt meebrengen. Verder doet u wat u in uw geweten deontologisch en volgens de wet wilt doen.

Maar voor wij elkaar gesproken hebben, is er geen communicatie meer tussen uw fractie en mij. Dus onpartijdig zoals ik ben, zeg ik u nadrukkelijk dat het voorlopig gedaan is.

Het is zoals mijnheer de gedeputeerde Vercamer in zijn inleiding gezegd heeft: "Het is te ver". Ik ben nu ondertussen ook al gevat, maar het is zoals de fractieleider van Groen! zei: "Het is eigenlijk rechtsmisbruik van de heer Veys." Ik mag dit hier zeggen. Er zal daar nog verder over gedebatteerd worden.

DEBATTEN

Er is ook nog een ander achtingswaardig raadslid dat mij zei dat ik veel te goed ben. Ik wil dit allemaal aannemen, maar misschien is er hier in januari of februari een andere voorzitter. Ik zeg u: "Geen afspraken meer!", en voor het 'overige' Mijnheer de Fractie leider hebt u nu het woord. We luisteren.

De heer Stevenheydens

U doet een concreet voorstel, Mijnheer de Voorzitter, om daar volgende week over te spreken.

De heer voorzitter

Ik doe u geen concreet voorstel! U moet mij niet antwoorden, want ik ben u niet aan het dagvaarden. Ik vraag u om naar mijn kabinet te komen, volgende week op een ogenblik dat het u en mij schikt. Voor het overige is het voorlopig gedaan. U hebt het woord.

De heer Stevenheydens

Mij schikt het zeer snel, Mijnheer de Voorzitter. Ik ben daarnet niet tussengekomen omdat ik nog niet alle feiten kende. Toch vind ik dat hier van een mug een olifant gemaakt wordt. Ik wil geen olie op het vuur gieten, maar ik vind als u geen communicatie meer wilt met onze fractie dan

De heer voorzitter

Ik heb gezegd : "Tot volgende week, tot ik u ontmoet heb, ja!"
En nu hebt u het woord over de grond van de zaak. Het incident is gesloten!

De heer Stevenheydens

Ik heb een concrete beleidsvraag ingestuurd in verband met het dure boekje dat begin dit jaar uitgegeven werd. Er is toen een mondelinge vraag over gesteld. Ik wil daar vandaag nog even op terugkomen. Ook rond het communicatiebeleid in het algemeen wil ik graag nog iets zeggen. Volgens traditie kan iedereen zich bij deze discussie aansluiten.

Ik zou hiervoor willen verwijzen naar de begrotingstussenkomst die raadslid Peter Hertog vorig jaar hield. Maar wat verstaat men onder een goed communicatiebeleid? Volgens mij is dat het geven van neutrale informatie. Ik wil hiervoor verwijzen naar mijn eigen gemeente, waar ik ook als raadslid in de oppositie zit. Ik vind dat het informatieblad dat mijn gemeente uitgeeft zeer neutraal is. Men kiest ervoor om zeer veel informatie te geven met veel foto's, maar er komen geen politieke mandatarissen in aan bod. Niet met teksten, niet met foto's. Moest dit wel het geval zijn, zou ik er uiteraard ook vragen over stellen op het lokale niveau. Men laat daar de diensten, bepaalde materies en de personeelsleden uitgebreid in aan bod komen. Op die manier komen de inwoners van de gemeente meer in contact met de desbetreffende dienst. De politieke mandatarissen, zijnde de gemeenteraad en vooral het schepencollege en de burgemeester komen in dat blad niet voor.

Dat is ook volledig in overeenstemming met een aantal omzendbrieven die ervoor waarschuwen om een informatieblad niet te gebruiken om de bestuurders van een gemeente, provincie, ... aan bod te laten komen met een tekst of een foto. En zeker niet in een verkiezingsperiode.

Twee jaar geleden heb ik hier mijn ongenoegen geuit bij het verschijnen van een informatieblad over de provinciale domeinen waar de heer gedeputeerde instond met drie foto's. Aangezien ik geen genoegen nam met het antwoord van de heer gedeputeerde heb ik klacht ingediend bij de minister. Ik was uiteraard zeer blij dat de minister mij volgde in mijn klacht en mij gelijk gaf. Maar de deputatie kon het antwoord van de minister niet volgen. Dit jaar staat er in datzelfde informatieblad maar één foto van de heer gedeputeerde.

Als ik al de provinciale informatiefolders doorneem zoals: Informeel, een folder over het provinciaal beleid land- en tuinbouw, een folder over het provinciebestuur, een folder over educatieve projecten, een nieuwsbrief over de sociale economische situatieschets van Oost-Vlaanderen, al deze bladen worden gebruikt om er de deputatie in aan bod te laten komen.

Ik vind dit een gemiste kans. We hebben hier in huis een communicatiedienst, een communicatieambtenaar, diensthoofden,... Laat die mensen eens aan het woord in een informatieblad van de provincie. Dat zou een neutraal informatiebeleid zijn.

In het bladje 'Informeel' zie ik het nut van de pagina's echo niet in, behalve dat de gedeputeerden kunnen zeggen: "Heb je mij gezien?" Op twee pagina's staan telkens foto's van elke gedeputeerde waar het onderwerp minder primeert dan de foto.

Ik zou willen vragen aan de deputatie om van zo'n informatiebeleid af te stappen en op een neutrale manier de bevolking te informeren. Dit kan, zoals ik reeds zei door meer de communicatieambtenaren en de verantwoordelijken van de diensten aan bod te laten komen, dat zal zowel de neutraliteit als de dienstverlening van de provincie bevorderen.

De provincie dacht vorig jaar ook aan interne communicatie. Men had toen een hele campagne opgezet rond alle provincieraadsleden, provincieleden en externe besturen. Een boekje, met een oplage van 1 700 exemplaren, werd toen overhandigd. In dit boekje, met welgeteld 20 bladzijden, was een boodschap opgenomen die gemakkelijk op een bladzijde samengevat kon worden. Ik heb daar toen ook al mijn ongenoegen over geuit, maar de heer gedeputeerde zei: "Het boekje valt op, waarschijnlijk zult u het bijhouden". Ik moet inderdaad zeggen dat het boekje in mijn boekenkast staat. Andere folders gooi ik weg, maar dat heb ik nog. Als er dan mensen zijn die mij vragen waar de provincie zich zoal mee bezig houdt of waar ik niet mee akkoord ben, dan toon ik dit boekje. Ik laat de mensen daar zelf over oordelen, zonder commentaar te geven vraag ik wel wat ze er van vinden. Ik misbruik dit boekje eigenlijk een beetje. Het is niet dat dit elke dag gebeurt, maar toch wel een vijftal keer per jaar. En dan heb ik het niet over mensen van mijn eigen partij. Neen, gewoon mensen die bij mij over de vloer komen.

De heer gedeputeerde had mij toen ook geantwoord dat kadert eigenlijk in een hele campagne naar de personeelsleden toe. Volgens mij heeft men er al veel over gepraat. Maar hoe heeft men dat intern geëvalueerd? En kan men toegeven dat dit eigenlijk een slecht idee was? Is men van plan om in de toekomst op een andere manier gelijkaardige domme voorstellen uit te werken?
Dank u.

P. 31 BELEIDSNOTA: EXTERNE COMMUNICATIE: RONDLEIDINGEN: VRAAG OVER DE VERDERE UITBOUW VAN HET AANTAL RONDLEIDINGEN IN HET PROVINCIEHUIS

Mevrouw Verhoeve

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
In 2005 zou het de bedoeling zijn om de rondleidingen in het provinciehuis verder uit te bouwen. Graag had ik dan ook van u vernomen of de Gidsenbond van Oost-Vlaanderen hieraan zal meewerken? Met andere woorden zullen de gidsen die aangesloten zijn bij deze gidsenbond deze rondleidingen kunnen verzorgen en desgevallend periodiek kunnen aanbieden in een pakket 'rondleidingen'. De provincie Oost-Vlaanderen organiseert trouwens zeer gespecialiseerde gidsenopleidingen en er werden ook gelden voor uitgetrokken.
Dank u.

P. 31 BELEIDSNOTA: EXTERNE COMMUNICATIE: RONDLEIDINGEN: BEDENKINGEN BIJ DE VERDERE UITBOUW VAN HET AANTAL RONDLEIDINGEN IN HET PROVINCIEHUIS

De heer Van Landeghem

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Onbekend is onbemind. Dat gaat ook op voor onze provincie. Veel Oost-Vlamingen weten niet goed waarvoor onze provincie staat.

DEBATTEN

We moeten dus zeker nog meer en op andere manieren naar buiten komen. Dat bleek bijvoorbeeld gisteren nog tijdens de zitting van de raad toen het ging over de contacten met de pers.

Een andere manier om bekendheid te verwerven is mensen uit te nodigen en te ontvangen binnen de schoot van de provincie. Opendeurdagen en geleide bezoeken zijn hiervoor een mogelijkheid.

De deputatie heeft in haar beleidsnota haar voornemen geformuleerd om deze bezoeken in de toekomst anders aan te pakken. In de beleidsverklaring kunnen we lezen dat er in 2005 geen opendeurdag meer wordt georganiseerd, maar dat de rondleidingen - meer bepaald tijdens de zittingen van de provincieraad - zullen worden uitgebouwd.

Graag had ik van de bevoegde gedeputeerde vernomen hoe deze vernieuwde rondleidingen zullen georganiseerd worden en door wie de bezoekers ontvangen en rondgeleid zullen worden. Kunnen hiervoor eventueel ook raadsleden ingeschakeld worden?

In het verleden werd bij een bezoek vooral 'het gebouw' bezocht, toch hoop ik dat in de toekomst vooral de nadruk zal gelegd worden op het functioneren van ons bestuur. Ook al heeft het gebouw zeker zijn architectonische waarde (en er zijn hier collega's die dat nog veel beter zullen kunnen inschatten dan ikzelf) en herbergt het een aantal kunstwerken en dergelijke die zeker ook het bekijken waard zijn, toch lijkt het mij erg belangrijk dat meer het accent wordt gelegd op de werking. We willen trouwens op de eerste plaats meer bekendheid. Het feit dat de bezoeken tijdens de vergaderingen van de provincieraad zullen georganiseerd worden, doet mij het beste hopen wat dat betreft.

Aansluitend zou ik toch willen suggereren om te bekijken of het niet mogelijk is om deze bezoeken aan dit gebouw te combineren met een wandeling in de stad. De provincie heeft nog heel wat meer gebouwen in bezit en/of in gebruik die zeker het bekijken meer dan waard zijn, maar die vooral aanleiding kunnen zijn om de daarin gehuisveste afdelingen aan de bezoekers voor te stellen.

Voor het middagmaal zou dan weer beroep kunnen worden gedaan op de mogelijkheden die het Vleeshuis biedt met haar streekproducten. Dit is eveneens een kennismaking met alweer een ander aspect van onze provincie.

Op die manier kunnen groepen optimaal kennis maken en kan worden opgenomen in het gewijzigde beleid tegenover bezoeken aan de provincie.

Wellicht is het mogelijk om één en ander uit te werken in samenwerking met de stad Gent, de toeristische dienst en de Gidsenbonden. Op die manier kan ook nog een deel van het 'klassieke toeristische aanbod' van de stad opgenomen worden in de rondwandelingen zodat de bezoekers tevens een beeld krijgen van hun provinciehoofdstad, en dat is ook altijd meegenomen.

Dank u.

P. 44: INTERNE EN EXTERNE COMMUNICATIE: ALGEMENE TUSSENKOMST OVER HET COMMUNICATIEBELEID

De heer voorzitter

De gedeputeerde kan, zoals ik een paar uur geleden reeds aankondigde, volgende week antwoorden op de vragen van de heer Veys. Consequent in mijn misschien verkeerde houding, geef ik nu het woord aan de heer Veys.

De heer Veys

Ik wil hier eerst medelen dat ik gisterennamiddag zo hoffelijk was, dat ik mevrouw de gedeputeerde mondeling ingelicht heb over mijn algemene tussenkomst die ik hier vandaag zou houden inzake het communicatiebeleid. Ik heb dat mondeling gedaan en dus niet per e-mail. Ik engageerde mij wel om haar mijn vragen door te mailen, weliswaar om kwart voor een 's nachts.

Collega's,

Communicatiebeleid is belangrijk, temeer daar wij in de provincies nog steeds het nut moeten bewijzen van het provinciaal niveau. Want boven de provincies hangt af en toe toch nog het zwaard van Damocles. De discussie is nog altijd niet af. Gaat men de provincies nu afschaffen? Gaat men ze herleiden? Tot wat gaat men ze herleiden?

Aangezien die discussie al enige jaren geldt, meen ik trouwens dat bij het Vermaledijde Egmontpact de afschaffing van de provincies voorzien was. Er is vanuit de provincies uiteraard tegenreactie gekomen. Men is de provincie als tussenniveau gaan promoten, waarbij het communicatiebeleid uiteraard een handig instrument is. Er wordt daar dan ook zeer handig gebruik van gemaakt en ik heb daar geen bezwaren tegen. Het niveau van de provincie is er nu, en de provincie moet dit niveau promoten, uitleggen en duiden naar de burger toe. Wanneer wij kijken naar het beleidscommunicatieplan van 1995 en naar de verschillende documenten die wij ter inzage of voorhanden hebben, bijvoorbeeld de beleidsverklaring 2000-2006, de beleidsnota 2005, het jaarverslag 2003, dan heeft men in die korte tijd toch al een zeer sterke evolutie genomen en weliswaar in de goede zin. Dus daar zeker geen kritiek op.

Collega's,

Als wij hier tijdens de begrotingsbesprekingen het hebben over het imago van de provincie, denk ik dat we in eerste instantie eens naar onszelf moeten kijken. Wij zijn met 84 raadsleden, helaas op dit moment niet, maar in feite zijn er op het provinciaal niveau 84 potentiële propagandisten. Het staat natuurlijk elke mandataris vrij om zich in deze of geen richting te engageren, maar wij hebben nu eenmaal een mandaat van de kiezer gekregen. Het lijkt mij dan ook logisch dat wij dit mandaat ten volle proberen te vervullen. Als de provincie worstelt met een imagoprobleem, dan zijn de 84 raadsleden in de eerste plaats het beste geplaatst om er iets aan te doen. Collega Stevenheydens heeft er de vorige twee zittingen nog op gewezen dat dit imago vaak komt door de afwezigheid van de leden van de meerderheid. Ik meen ook als het weinige publiek...

De heer voorzitter

Als voorzitter kan ik u zeggen dat u reglementair bij het onderwerp moet blijven. Dat onderwerp is niet aan de orde. De communicatieproblematiek, uw korte nota die hier bij mij ligt en niets anders.

De heer Veys

Een van de elementen van het communicatiebeleid is het promoten van de provincieraden via de website. Als het publiek daarop ingaat en hier de raad komt volgen, stellen ze ook vast dat de provincie toch niet zo'n positief imago heeft. Maar genoeg negatieve zaken over de provincieraadsleden zelf, want er zijn natuurlijk ook heel wat positieve elementen.

Een van die positieve elementen zijn de publicaties en de initiatieven van de dienst Communicatie. Wanneer ik het heb over de publicaties stel ik vast dat er een folder is die jaarlijks in alle bussen van de Oost-Vlaming terecht komt. Nu heb ik vernomen dat men van plan is om die folder af te schaffen. De folder waar de mooie koppen van de deputatie en ook alle raadsleden (weliswaar in micro-formaat) in staan. Er is een voorstel om de folder in een andere vorm aan te bieden en samen te versturen met de jaarlijkse zendingen ABP.

Collega's,

Als er nu een moment slecht is om de provincie te promoten, dan is het toch wel bij een belastingsbrief. Ik denk dat er geen enkele Vlaming blij is als hij een belastingsbrief krijgt en zeker niet zegt: "Hoi, hoi, hier is de provincie. Wat hebben ze weer te zeggen." Niemand betaalt graag belasting, maar wij zijn goede burgers, dus betalen wij onze belasting en wij houden ons aan de fiscale reglementering en attesten." Ik vind het bijzonder slecht gekozen om bij die belastingsbrief een folder te versturen. Ik denk dat de Oost-Vlaming op dat moment niet vatbaar is om alle initiatieven en projecten van het provinciebestuur en de provincieraad te lezen. Ik wil geen afbreuk doen aan de teksten die in de folder staan, maar het is gewoon het slechts gekozen moment om deze folder te versturen.

DEBATTEN

Ik hoop en raad aan om daarvan af te stappen. Men spreekt hier over een besparing van 40 000 EUR. Indien men dit als belastingvermindering zou gebruiken en het in die folder vermeldt, dan is het toch nog voor iets goed. Maar in godsnaam promoot de provincie toch niet samen met die belastingbrief.

Anno 2004: de website van de provincie en de cijfers uit het jaarverslag 2003 dichten ook alle lof toe. De website wordt regelmatig en in stijgende mate gebruikt, ook door de provincie worden meer en meer zaken via de website gepromoot.

Ik wil toch wel waarschuwen. Wij leven in een communicatiemaatschappij. Elk raadslid beschikt dankzij de provincie over een computer en is dus in de mogelijkheid allerlei zaken te raadplegen. Toch wonen in Oost-Vlaanderen niet enkel computernurds. Er wonen hier ook een pak mensen die niet eens over een computer beschikken en die er evenmin kunnen mee omgaan. Ze kunnen dus niet naar de bibliotheek gaan om bijvoorbeeld de website van de provincie te raadplegen. Ik had gehoopt dat men in de toekomst toch iets meer de klemtoon zou leggen op een aantal instrumenten die ten dienste worden gesteld van de Oost-Vlaming, zonder dat men die website moet raadplegen. Ik veronderstel dat er van alle informatie die je op de website vindt, geen papieren versie bestaat die daaraan gelijk is. Er blijven dus heel wat Oost-Vlamingen in de kou staan. Ik begrijp dat zo'n website kostenbesparend is. Ik sta ook volledig achter de beslissing dat men alle tijdschriften herleid heeft tot een tijdschrift 'Informeel', maar als men daartegenover stelt dat de meeste zaken enkel via de website raadpleegbaar zijn, dan is er toch een te grote leemte. Er zijn uiteraard nog een aantal kleinschalige initiatieven zoals: de brochure evenementen in Oost-Vlaanderen, de brochure provinciale premies en subsidies. Ik zeg dus niet dat er naast het digitale communicatiebeleid niets meer is, toch komt dit steeds meer in de verdrukking.

Collega's, het is hier vandaag reeds gezegd: "De provincie is een open huis." De provincie opent ook de deuren voor de Oost-Vlaming, wat zeer positief is. Tot mijn grote spijt stel ik nu vast dat de provincie het voornemen heeft om de opendeurdag af te schaffen. Ik was zelf aanwezig bij de laatste opendeurdag. Ik heb toen ook van de gelegenheid gebruik gemaakt om eens binnen te stappen in de kantoren van de deputatie, om eens te kijken hoe mooi alles daar ingericht is en hoe hun plaats van tewerkstelling is. Ook het bureau van de heer gouverneur konden we bezoeken. Op eigen initiatief konden wij gebruik maken van die opendeurdag. En ik was hier niet alleen, want talrijke Oost-Vlamingen hebben die dag het provinciehuis bezocht.

Nu heb ik vernomen dat er in de toekomst geen opendeurdagen meer gaan georganiseerd worden, met als reden: "We zijn een open huis en dat zijn we alle dagen." Ik vind dat een gemakkelijksoplossing. Er zijn daar natuurlijk wel kosten aan verbonden want men moet er promotie rond maken, er moeten mensen ter beschikking zijn, de bureaus moeten opgekuist zijn (vooral bij de gedeputeerden, want er mogen geen zaken blijven liggen die Veys niet mag zien).

Gelach

Al die zaken kosten geld, maar ik denk dat de voordelen opwegen ten overstaan van de lasten. Daarom dring ik ook aan bij de gedeputeerde voor communicatiebeleid om deze opendeurdag te behouden. Een opendeurdag is een beetje het orgelpunt inzake het open huis zijn. Gewoon zeggen: "We zijn een open huis", is een beetje vrijblijvend. Rond een opendeurdag kan men verschillende initiatieven ontwikkelen, die desnoods geen geld kosten. Ik kan zelfs voor gids spelen, want ik ken hier nu al een beetje mijn weg. Ook de deputatie live aan het werk zien, geeft de Oost-Vlaamse burger een goed, sympathiek en duidelijk beeld over het provinciale bestuursniveau.

De andere collega's hadden het reeds over de rondleidingen. Dat is dus niets nieuws want die bestonden al. Op de provinciale website worden die aangeboden. Een collega van de CD&V is daar in het verleden reeds over tussengekomen om op de eerste zaterdag van de maand de mogelijkheid te bieden om het provinciehuis te bezoeken. Het nadeel is dat je op een zaterdag de provincie niet aan het werk ziet, zoals de deputatie en de raad, wat een grotere meerwaarde biedt. Misschien wringt het schoentje bij de cijfers van die rondleidingen. In het verslag spreekt men tot in 2003 over 35 groepsbezoeken. In het totaal gaat het over 1 420 personen. 1 212 daarvan zijn leerlingen en 208 personen komen met verenigingen. Er is dus een zekere interesse. Los van die zaterdagen is de promotie ervan meer een probleem.

Ik heb hier een lijstje bij van het citypackproject.

Bij de advertenties in onze lokale kranten vinden wij helaas geen promotie over de opendeurendagen in het provinciehuis op zaterdag of van de provincieraad. Als er nu iets het orgelpunt van de Oost-Vlaamse democratische besluitvorming zou moeten zijn, dan is het toch wel de provincieraad. Men kan perfect in de vele advertenties die week na week verschijnen vermelden dat de provincieraad vergadert. Misschien zullen de ambtenaren die hier nu als publiek spelen hun stoel moeten meebrengen doordat we hier met overvolle banken zullen te maken hebben.

Het budget dat voorzien wordt voor de advertenties is 293 000 EUR, wat toch niet mis is, toch stel ik dat bedrag niet in vraag. Maar ik herhaal nog eens dat ik nergens bij de onderwerpen de data zie van de provincieraden, zelfs niet van de belangrijke begrotingsbesprekingen, ook niet bij de geplande onderwerpen. Ik vind dat we hier een inhaaloperatie moeten uitvoeren.

Op de provinciale website is de indeling al een beetje verbeterd, toch mogen de layout en de opmaak ook wel eens vernieuwd worden. Uit de documenten die ik dankzij mijn recht op inzage kreeg, stel ik vast dat de bestendige deputatie op 28 oktober 2004 68 000 EUR voorzien heeft voor de redesign van de provinciale website. Eindelijk wordt er daaromtrent een initiatief genomen. Ik weet niet van wanneer de laatste vernieuwing dateert, maar toch zou elke respecterende overheid of instantie jaarlijks of anderhalfjaarlijks zijn website visueel moeten vernieuwen. De gebruiker krijgt zo het gevoel dat men op een totaal andere website terecht komt. Dat komt ook de aantrekkelijkheid, de frisheid, de dynamiek en de performantie van de website ten goede. Ik moet ook mijn eigen website regelmatig onderhouden en hopelijk zal ik volgend jaar kunnen bogen op een nieuwe opmaak.

De website kun je in drie luiken verdelen. Het publieke luik is voor iedereen toegankelijk en daar zijn veel goede initiatieven te zien. Men probeert er zoveel mogelijk informatie te geven aan de Oost-Vlaamse burger of aan de toevallige bezoeker, ook al zit die in Amerika te klikken op zoek naar activiteiten, ... van het provinciebestuur. Toch bemerk ik een aantal gebreken, want bij elke goede website beschik je toch over een zoekfunctie. In het verleden is dat ook aanwezig geweest, maar vermoedelijk om technische redenen is dat nu afgeschaft. Toch meen ik dat dit de gebruiksvriendelijkheid ten goede komt, want door gewoon een bepaalde term in te voegen kom je vlugger op de gewenste pagina. Nu moet men veel meer zoeken en al een beetje weten wat waar staat. Een ander gebrek dat sommige mensen mij soms signaleren is documenten aangeboden worden in verschillende formaten, namelijk in PDF, Excell, Word, dat...

De heer voorzitter

Mijnheer Veys, mag ik u vragen om bij de essentie van de website te blijven. Als je zo technisch verdergaat, komen we volgende week in een zeer lange discussie terecht. U moet niet, het is een beleefsvraag, maar ik dring er wel op aan.

De heer Veys

Ik ga er van uit dat mijn bemerkingen niet dermate technisch zijn. Als je de provinciale website bekijkt, zie je dat dit een essentieel deel ervan is. Maar goed ik zal mijn technische uitleg beperken. Toch duiken er nog regelmatig foutmeldingen op en er is nog steeds geen oplossing voor gevonden.

Een tweede luik is het 'extranet', dat is eigenlijk enkel toegankelijk voor de raadsleden en waarschijnlijk ook nog voor een aantal andere diensten. Ook daar zijn er nog een aantal gebreken. In de beleidsnota communicatie wordt dit trouwens ook vermeld, dus kom ik hier toch wel met recht en rede over tussen. Positief is wel dat de agenda van de bestendige deputatie nu digitaal aangeboden wordt, al hebben we hierop bijzonder lang moeten wachten. In feite gaat het enkel over de agenda, alhoewel de beslissingen natuurlijk veel belangrijker zijn voor de raadsleden dan de documenten zelf.

Bij het publieke luik heeft men het in de historiek van de provincie nog steeds over het extreem rechtse Vlaams Blok, dat zijn succes haalde door dissidenten uit de Volksunie. Ook over het jaar 2000 waar die extreem rechtse partij zijn zetelaantal verdubbelde. De partijraad van Vlaams Belang vond pas zondag plaats. De term Vlaams Blok heeft dus duidelijk een verschoning. Ik denk dat de term 'extreem rechts' een politieke term is die door een politieke tegenstander gebruikt wordt: "Pas op, daar zit extreem rechts"

DEBATTEN

Toch vind ik dat een openbaar bestuur niet over extreem rechts mag spreken, want men heeft het toch ook niet over de extreem linkse communisten.

Het laatste luik van de provinciale website is het intranet. Als raadsleden hebben wij geen rechtstreekse toegang tot dit intranet. Enkel met de computer die wij hier in het fractielokaal ter beschikking hebben, kunnen wij intranet raadplegen. In de huidige omstandigheden zou het toch wel mogelijk moeten zijn om met onze computer thuis een internetverbinding te maken en zo intranet te raadplegen. Intranet levert veel meer en veel betere informatie. Ik herhaal mijn lof voor het intranet, maar geef ons er ook een toegang voor. Op die manier kunnen wij ook de 'wie is wie' raadplegen, zo kunnen wij ook een gezicht plakken bij een naam en omgekeerd.
De zoekfunctie bij de notulen van de bestendige deputatie...

De heer voorzitter

Mijnheer Veys, u hebt Goethe waarschijnlijk nooit gelezen: "In der Beschränkung zeigt sich der Meister", maar rond nu af.

De heer Veys

Ik rond af met het laatste punt, zijnde mijn persoonlijke gegevens die op de provinciale website staan. Ik heb een persoonlijke website...

De heer voorzitter

Mijnheer Veys, ik vraag de raad of iemand geïnteresseerd is in de persoonlijke gegevens van mijnheer Veys.
Niemand? Of toch?

Rumoer

Mijnheer Veys, Mijnheer Veys

De heer Veys

Ik wil hier aantonen dat de bestendige deputatie misbruik maakt van de infrastructuur om zichzelf te promoten en niet toekomt aan de rechten van de provincie.

De heer voorzitter

Mijnheer Veys, u bent jonger dan ik, dus luister naar mij.
Rond nu echt rustig af. Ik geef u nog de tijd over uw persoonlijke gegevens, maar kwel er ons niet mee.

De heer Veys

Ik vind het wel een beetje spijtig dat de betrokken gedeputeerde er nu niet is, maar de deputatie is een college dus zij zullen hem wel de boodschap overbrengen. In mijn ijver had ik gevraagd aan de dienst Griffie om mijn persoonlijke webstek te vermelden bij mijn persoonsgegevens. Ik heb deze vraag via e-mail, overdag doorgestuurd op 15 oktober. We zijn nu meer dan een maand later en ik heb nog steeds geen antwoord gekregen. Nochtans is mijn vraag niet zo uitzonderlijk, want gedeputeerde De Buck biedt op de webstek van de provincieraad wel de URL aan van zijn persoonlijke webstek. Ofwel biedt men deze mogelijkheid aan aan alle raadsleden, ofwel aan niemand. Ik stel vast dat eenzijdig van dit initiatief gebruik wordt gemaakt door iemand van de deputatie. Op een correct ingediende vraag van mezelf aan de dienst Griffie wordt niet eens geantwoord. Dat was het.

De heer voorzitter

Ik hoop alvast dat er geen persoonlijke gegevens van mij op staan.

Ik stel voor dat mevrouw gedeputeerde Van Cauter antwoordt onder het voorbehoud dat ik gemaakt heb wat de vragen van mijnheer Veys betreft. Deze mag zij uitstellen naar volgende week.

Daarna zullen we hoe dan ook moeten stoppen. Nu luisteren we naar gedeputeerde Van Cauter.

Mevrouw gedeputeerde Van Cauter

Laat mij beginnen met de opendeurdagen. Het is inderdaad de bedoeling om deze te vervangen door rondleidingen. De reden daarvan is - zoals collega Veys trouwens heeft aangehaald - dat de interesse daar maar matig is. Het is onze bedoeling om een nieuwe impuls te geven door middel van rondleidingen. Het verschil tussen de rondleidingen en de opendeurdagen, of de intentie ligt in het feit dat we groepen actief zouden gaan begeleiden. We zouden ook raadsleden de kans bieden om een groep te begeleiden, op een ogenblik dat er inderdaad gewerkt wordt in dit huis. Wij hebben daar al over nagedacht. Dit is vandaag nog maar een plan, we moeten dit nog verder uitwerken. We hebben ons ook onmiddellijk gerealiseerd dat we een aantal praktische moeilijkheden zullen ondervinden bij de uitwerking ervan, maar waar een wil is, is een weg. Ik hoop dat dit zal opgelost worden. Er werd gedacht om de rondleidingen rond de middag te starten in het PAC. Daar is ruimte beschikbaar en men krijgt ook onmiddellijk zicht op de werking van de provinciale administratie. Dit zou inderdaad kunnen gecombineerd worden en dit lijkt mij een goede suggestie met een eventuele wandeling in de stad Gent. Alhoewel dit zal afhangen van de interesse. Daarna volgt het provinciehuis, en daarmee bedoel ik Gouvernemenstraat 1. Hier is uiteraard het kantoor van de gouverneur, de deputationeelsaal en de provincieraad in volle werking. Dit alles zou hier ook kunnen bezocht worden. Het geeft ons allemaal de gelegenheid, ook de leden van de oppositie om hun standpunten te laten horen tijdens de provincieraad aan diegenen die zij meebrengen als gast in dit huis. Ik denk niet dat er afbreuk gedaan wordt bij het openstellen van de provincie en haar gebouwen, integendeel. Als wij deze rondleidingen kunnen houden op het ogenblik dat hier gewerkt wordt, biedt dit een zekere meerwaarde.

De suggestie die geformuleerd wordt om daarbij de gidsen te betrekken kan eventueel ook onderzocht worden. Ik zal deze suggestie ook doorgeven. Ik hoop dat er inderdaad voor een combinatie kan gekozen worden tussen een toeristisch bezoek aan de stad Gent gecombineerd met een rondleiding aan het provinciehuis. Zo kunnen we hier meer geïnteresseerde burgers ontvangen.

Wat de nieuwsbrief betreft is het inderdaad zo dat wij tijdens de jaren 2001-2002-2003 in het begin van ieder jaar in alle Oost-Vlaamse brievenbussen een nieuwsbrief verspreid hebben waarin dus de beleidsoplossingen voor het komende jaar. We hebben dit ook geëvalueerd, maar jaar na jaar bleek dat de respons maar matig was. Bovendien waren er een aantal terechte klachten bij de administratie van burgers die deze folders ontvingen samen met reclame over bepaalde politieke partijen. Men ergerde zich aan de wijze waarop dit werd verspreid. Nu eveneens in 2001 zijn wij gestart met het insluiten van een folder bij de aanslagbiljetten APB gezinnen en integenstelling tot wat gedacht wordt, zijn hier wel degelijk al verschillende positieve reacties opgekomen. Nu weten de inwoners van Oost-Vlaanderen tenminste wat er met hun belastingsgeld gebeurt. We betalen allemaal graag voor een goed product en blijkbaar informeert dit niet alleen, maar duidt dit toch ook wat de provincie Oost-Vlaanderen met dit belastingsgeld doet. Deze folder wordt ingesloten bij de belastingsbrief die inderdaad geadresseerd verzonden wordt, zodanig dat het verspreiden of de verzendingskosten van de nieuwsbrief gespaard blijven. Dit geld kan dan aangewend worden om nog beter te gaan communiceren en wat meer informatie te gaan verspreiden. Zo wordt ook nog gedacht aan een folder met betrekking tot de APB bedrijven. Tot daar wat betrekking heeft op het verdwijnen van de nieuwsbrief.

Nu over de evaluatie van het fluwelen boekje. Dit boekje geeft niet weer wat de provincie doet. Het fluwelen boekje betreft het interne communicatiebeleid. Ik zie aan uw reactie dat we het daarover eens zijn. Bij de bedeling van die boekjes hebben wij een aantal informatiesessies georganiseerd. Daar werd inhoudelijk gecommuniceerd rond de missie. Er zijn daar veel positieve reacties opgekomen van de ambtenaren. Men heeft zich geapprecieerd gevoeld en dat mag ook wel eens. Een verdere evaluatie rond die boekjes is gepland binnen de CAF-oefeningen. Deze zijn gepland begin volgend jaar. De resultaten daarvan zal ik u later pas kunnen meedelen.

DEBATTEN

Ik zal nu beginnen aan het spervuur van vragen van collega Veys.

Als eerste de publicaties en het verschijnen van de foto's van de leden van de deputatie in verschillende publicaties. Aangezien wij inderdaad soms op zaterdag werken gebeurt het wel eens dat we gefotografeerd worden. Zo verschijnt onze foto af en toe eens in 'Informeel'. Ik denk dat dit ook een vorm van informatie is. De Oost-Vlamingen mogen weten wie hun gedeputeerden zijn. Ik denk dat er daar absoluut geen verbod op bestaat. Het is een aspect waarover zeker gecommuniceerd moet worden, zoals ook onze werking wat inhoudelijk gebeurt in het tijdschrift 'Informeel'.

Bij het maken van de groepsfoto van de leden van de provincieraad heb ik vastgesteld dat alle fracties aanwezig waren en dat iedereen zich van zijn mooiste kant heeft laten fotograferen. Er heeft toen niemand bezwaar gemaakt voor het afdrucken van zijn eigen foto in de verschillende en herhaalde publicaties, dus vind ik dat uw opmerking onterecht is.

De klacht die u desgevallend heeft geformuleerd, was in de periode toen ik nog geen lid was van de deputatie. Dit ging toen over publicaties tijdens de sperperiode en had geen betrekking op communicatie tijdens of buiten deze sperperiode. Dit meen ik mij in ieder geval nog te herinneren, maar ik zal navraag doen en u desgevallend dinsdag daarover nog kort antwoorden.

Bestaat er nog een papieren versie van de website? Ja, die bestaat zeer zeker. Er bestaat een "Gids voor Oost-Vlamingen". Er is zelfs een nieuwe editie aangemaakt en binnenkort gaat die in druk. We communiceren dus niet alleen via de website, maar ook via deze gids.

De redesign van de website. Aangezien u de agenda van de deputatie nauwgezet volgt zult u ook wel gezien hebben dat daar een beslissing rond genomen is. De reden van deze redesign is omdat wij het zoeken willen vergemakkelijken. In plaats van per dienst, gaan wij nu de website themagewijs opmaken.

Zoals u zelf reeds zei, kunt u intranet gemakkelijk via uw fractielokaal raadplegen. Ik merk ook dat u daar regelmatig gebruik van maakt, dus het feit dat u geen rechtstreekse toegang heeft, kan u niet echt hinderen. Het is ook een vorm van bescherming om dit te laten gebeuren via het fractielokaal.

De vraag die u heeft gesteld aan de dienst Communicatie met betrekking tot het aanpassen van de website zal ik navragen of deze ontvangen is en desgevallend welk gevolg daar aan gegeven is.

Ik denk dat ik een aspect vergeten ben van Collega Beke. U maakte een opmerking met betrekking tot de benaming van de gebouwen waar een aantal van onze diensten gehuisvest zijn. Uw opmerking is terecht voor zover het gaat over gebouwen die enkel en alleen provinciale diensten huisvest. Het probleem wordt moeilijker wanneer we denken aan bijvoorbeeld 'Het huis van de sport'. Hier gaat het niet alleen over provinciale diensten, ook de sportdienst van de stad Gent is hier gehuisvest en een aantal federaties zoals 'Blosso'. Hier wordt het moeilijk om het gebouw 'Het provinciale huis van de sport' te noemen, want het is toch de bedoeling dat de vlag de lading dekt en dat zou niet helemaal correct zijn. Uw opmerking is terecht en we hebben daarover binnen de deputatie al de discussie rond gevoerd. Wij trachten daarover naar de toekomst toe uniform na te denken en deze benamingen uniform aan te passen.

Ik denk dat ik op alle vragen geantwoord heb, met uitzondering van twee resterende punten, die ik dinsdag zal beantwoorden.

De heer voorzitter

Mijn compliment, Mevrouw de Gedeputeerde, u hebt op een zeer rustige manier en zonder af te lezen uitstekend geantwoord. Niet dat ik volledig tegen aflezen ben, maar u hebt dat zeer goed gedaan. De stand van het debat bepalend, ik heb u een brief geschreven in verband met de laatste 'Informeel', misschien hebt u hem al gekregen. De brief gaat over het column van Jan Becaus in de laatste 'Informeel', hij heeft het werkelijk schitterend over het provinciale gevoel. Is er nog iemand die het woord vraagt?

De heer Veys

Zeer kort. Ik wil mijn waardering uitspreken voor mevrouw de gedeputeerde omdat ze toch geantwoord heeft op mijn spervuur vragen, zelfs op de meeste van mijn laattijdig aangekondigde vragen. Er zijn twee kleine zaken die ik betreur. Ik blijf voorstander voor het behoud van die opendeurdag, maar ik begrijp dat het om budgettaire redenen is. Toch denk ik dat we elkaar daar niet zullen in vinden en evenmin wat de folder betreft die men wil versturen met de belastingsaangifte. Het kleine foldertje is inderdaad iets zeer waardevols, maar het is psychologisch een foute aanpak om dit bij de belastingsaangifte te versturen.

Ik heb nog een kleine subvraag bij die rondleidingen. Men is die nu waarschijnlijk volop aan het promoten, maar ik hoop dat ook de mogelijkheid blijft bestaan om bijvoorbeeld in het weekend het provinciehuis te bezoeken, want niet iedereen is in de mogelijkheid of wenst speciaal verlof te pakken om tijdens de week de provincie te bezoeken.

Dank u.

De heer Stevenheydens

Ik heb er geen problemen mee dat er hier in de raadszaal foto's worden gemaakt, ook niet met het feit dat er foto's gemaakt worden van de gedeputeerden of van individuele raadsleden. Het gaat er enkel over hoe die foto's gebruikt worden.

Als ik in het zeer waardevolle informatieblad 'Informeel' lees: "Startdag, de wereld van Pierlepijn", dan denk ik onmiddellijk aan gedeputeerde Vercamer.

Het personeelslid dat deze pagina moet samenstellen heeft om de twee maanden stress. Zes gedeputeerden moeten telkens aan bod komen op een evenwichtige manier. Je kunt de zaken van de maand ervoor niet meer hernemen.

Rumoer

Binnen de wettelijke marge van omzendbrieven vraag ik gewoon om iets terughoudender te zijn met de foto's die van ons genomen worden. Ook al zijn omzendbrieven enkel richtinggevend en leggen ze geen verplichtingen op. Ik vraag om daar eens over na te denken. Ook over het meer aan bod laten komen van de personeelsleden, diensten en de communicatie-ambtenaar.

U moet daar vandaag niet meer op antwoorden, maar hou mij ervan op de hoogte.

De heer voorzitter

Mijnheer Stevenheydens, ik ben er van overtuigd dat wanneer er van u een foto wordt gemaakt, u onmiddellijk weigert uit bescheidenheid.

Er is een zevende commissie op dinsdag 23 november om 18u in de banketzaal. Ik ben iedereen dankbaar voor het verloop en in tegenstelling tot wat er gezegd is, zijn er toch nog verschillende mensen aanwezig.

We gaan terug vergaderen dinsdag 23 november om 14 u. Dan begint de afhandeling van de artikelsgewijze bespreking wat betreft toerisme.

EINDE VAN DE ZITTING.